

VOORWOORD.

In 1984 schreef de toenmalige Technische Commissie Tropische vogels: "Gezien de algehele ontwikkeling van de kweek met de Australische prachtvinken, die vooral de laatste jaren, mede door het uitvoerverbod van deze vogels uit Australië sinds 1960, meer en meer onderhevig zijn geworden aan het domesticatieproces, achtte de T.C. van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers het thans wenselijk voor deze groep van vogels een standaard samen te stellen." Welke vlucht dit domesticatie proces zou nemen, kon deze T.C. in 1984 onmogelijk overzien. De veelheid aan mutaties, welke zijn ontstaan, maken het in 1998, amper 14 jaar later, noodzakelijk deze standaard volledig te herzien. De laatste twee jaar is in ruime mate onderzoek gedaan naar de achtergrond van deze ontwikkelingen. Tevens is getracht, gezien het feit dat deze nieuwe standaard voor het komende decennium de leidraad voor keurmeester en kweker zal zijn, reeds nu in te spelen op ontwikkelingen in het meest prille stadium. Zo zijn reeds diverse kleurslagen beschreven, welke nog slechts in een zeer experimenteel stadium verkeren. Voor deze kleurslagen zijn de omschrijvingen dan ook meer een theoretische voorstelling, welke zeker nog zal evalueren. Het betreft hier ondermeer de pastel diamantvink, *Emblema guttata* en de pastel bruine binsenastrilde, *Neochmia r. ruficauda*. Maar ook wordt reeds aandacht besteed aan een donkerbuik spitsstaartamadine, *Poephila a. hecki*, waarvan op dit moment wordt onderzocht of deze spontaan opgetreden afwijking een mutatie, dan wel een modificatie betreft.

In de standaard van 1984 waren ook nog de rietvinken van het genus *Lonchura* opgenomen. Om versnippering van dit genus te voorkomen, zijn de rietvinken in 1995 opgenomen in de standaard *Lonchura's*.

Voor het genus *Erythrura*, de papegaai-amadines zal binnen afzienbare tijd een zelfstandige standaard verschijnen. Gezien de omvang van, zowel de standaard Australische prachtvinken, als de nieuwe standaard *Erythrura*, is dit verantwoord en blijft in beide gevallen de standaard overzichtelijk en hanteerbaar.

De medewerking aan deze standaard, van kwekers en kenners van de Australische prachtvinken, is als boeiend en leerzaam ervaren. Indien de werkgroep, uit naam van het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten, informatie of medewerking verzocht aan collega hobbyisten, was dit nimmer vergeefs. Het is dan ook goed een ieder voor de bijdrage aan deze standaard te bedanken. In het bijzonder dient echter de werkgroep Australische prachtvinken, bestaande uit de heren B. Bosch, P. van den Hooven en H. van de Weerdhof te worden bedankt. Deze standaard is grotendeels door hun inbreng en inzet tot stand gekomen.

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Deze nieuwe standaard vervangt de in 1984 uitgegeven standaard Australische prachtvinken.

Tenslotte spreekt het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze geheel herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Australische prachtvinken.

Bergen op Zoom, oktober 1998.

De KMV. Tropische vogels en Parkieten.

Index:

Voorwoord	1
Index.....	2
Bij het hoofdstuk Poephila	5
Spitsstaartamadine:	6
1. Vederstructuur	6
2. Mutaties	6
3. Kleurvererving	8
4. Fysieke standaard	8
5. Kleur en tekening.....	9
6. Kleur- en tekeningstandaard	10
Geelsnavel spitsstaartamadine wildkleur	10
Roodsnavel spitsstaartamadine wildkleur	11
Roodsnavel spitsstaartamadine bruin	12
Roodsnavel spitsstaartamadine grijs	13
Roodsnavel spitsstaartamadine isabel.....	14
Roodsnavel spitsstaartamadine crème ino	15
Roodsnavel spitsstaartamadine albino	16
Spitsstaartamadine bleeksnavel	16
Gordelgrasvink:	17
1. Vederstructuur	17
2. Mutaties	17
3. Kleurvererving	18
4. Fysieke standaard	19
5. Kleur en tekening.....	19
6. Kleur- en tekeningstandaard	21
Gordelgrasvink wildkleur	21
Gordelgrasvink bruin	22
Gordelgrasvink isabel.....	23
Gordelgrasvink crème ino	24
Gordelgrasvink albino	25
Zwartstuit gordelgrasvink wildkleur	26
Maskeramadine:	27
1. Vederstructuur	27
2. Fysieke standaard	27
3. Kleur en tekening.....	28
4. Kleur- en tekeningstandaard	29
Maskeramadine wildkleur.....	29
Witoormaskeramadine:.....	30
5. Kleur en tekening.....	30
6. Kleur- en tekeningstandaard	31
Witoor maskeramadine wildkleur	31
Bij het hoofdstuk Aidemosyna	32
Ceresmadine:	32
1. Vederstructuur	32
2. Mutaties	32
3. Kleurvererving	32
4. Fysieke standaard	33
5. Kleur en tekening.....	33
6. Kleur- en tekeningstandaard	34
Ceresamadine wildkleur	34
Ceresamadine isabel	35
Bij het hoofdstuk Emblema.....	36
Diamantvink:	37

1. Vederstructuur	37
2. Mutaties	37
3. Kleurvererving	38
4. Fysieke standaard	38
5. Kleur en tekening.....	39
6. Kleur- en tekeningstandaard	39
Diamantvink wildkleur	39
Diamantvink bruin	41
Diamantvink pastel.....	42
Diamantvink bleekrug.....	43
Diamantvink oranjesnavel wildkleur	44
Diamantvink oranjesnavel bruin	45
Diamantvink oranjesnavel bleekrug	46
Roodoramadine:	47
1. Vederstructuur van de roodooramadine en vuurstaartamadine	47
2. Fysieke standaard van de roodooramadine	47
3. Kleur en tekening van de roodooramadine.....	48
4. Kleur- en tekeningstandaard	49
Roodoramadine wildkleur.....	49
Vuurstaartamadine:	50
1. Fysieke standaard van de vuurstaartamadine.....	50
2. Kleur en tekening van de vuurstaartamadine	50
3. Kleur- en tekeningstandaard	51
Vuurstaartamadine wildkleur	51
Geschilderde astrilde:	52
1. Vederstructuur	52
2. Fysieke standaard	52
3. Kleur en tekening.....	53
4. Kleur- en tekeningstandaard	54
Geschilderde astrilde wildkleur	54
Bij het hoofdstuk Stizoptera	55
Bichenow astrilde:	55
1. Vederstructuur	55
2. Fysieke standaard	56
3. Kleur en tekening.....	56
4. Kleur- en tekeningstandaard	57
Bichenow astrilde wildkleur	57
Zwartstuit bichenow astrilde wildkleur	58

Bij het hoofdstuk Neochmia.....	59
Binsenastrilde:	60
1. Vederstructuur	60
2. Mutaties	60
3. Kleurvererving	61
4. Fysieke standaard	61
5. Kleur en tekening.....	62
6. Kleur- en tekeningstandaard	63
Binsenastrilde wildkleur.....	63
Binsenastrilde bruin.....	64
Binsenastrilde pastel	65
Binsenastrilde oranje- en witte vlek wildkleur	66
Binsenastrilde pastel bruin	67
Binsenastrilde oranje- en witte vlek bruin	68
Binsenastrilde oranje- en witte vlek pastel.....	69
Zonastrilde:.....	70
1. Vederstructuur	70
2. Mutaties	70
3. Kleurvererving	70
4. Fysieke standaard	70
5. Kleur en tekening.....	71
6. Kleur- en tekeningstandaard	72
Zwartbuik zonastrilde wildkleur	72
Zwartbuik zonastrilde oranje- en witte vlek	73
Witbuik zonastrilde	74
Bij het hoofdstuk Aegintha	75
Dornastrilde:.....	75
1. Vederstructuur	75
2. Fysieke standaard	76
3. Kleur en tekening.....	76
4. Kleur- en tekeningstandaard	77
Dornastrilde wildkleur	77

BIJ HET HOOFDSTUK POEPHILA.

Het genus *Poephila* (grasvinken) bestaat uit 4 soorten, met ieder één ondersoort. De spitsstaartamadine, *Poephila acuticauda* en de gordelgrasvink, *Poephila hecki*, zijn twee zeer nauw verwante soorten binnen dit genus.

Ook de zebra-vink, *Poephila guttata* wordt in dit genus ondergebracht. Door de zeer ver gevorderde domesticatie is voor de zebra-vink reeds enige decennia geleden een eigen standaard door de N.B.v.V. opgesteld en onderhouden. De zebra-vink is dan ook in deze standaard niet opgenomen. Door enige ornithologen wordt de bichenow astrilde, *Stizoptera b. bichenovii*, ook tot de grasvinken gerekend. Wij verkiezen er nu nog voor de bichenow astrilde als eigen soort te beschrijven.

1. De geelsnavel spitsstaartamadine, *Poephila a. acuticauda*.

2. De roodsnavel spitsstaartamadine, *Poephila a. hecki*.

De geelsnavel spitsstaartamadine, welke de nominaatvorm is, komt in Nederland in mindere mate voor dan de roodsnavel spitsstaartamadine. Nadat begin zestiger jaren de uitvoer uit Australië is stopgezet, is in de Nederlandse kweekkooien de nominaatvorm met de roodsnavel spitsstaartamadine vermengd geraakt. Door de inzet van enkele kwekers is, middels zeer streng selecteren, een aantal kenmerkende aspecten van de nominaatvorm weer vastgelegd.

De spitsstaartamadines hebben, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek, zowel een negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden, dat binnen het keursysteem, de spitsstaartamadine een vogel is, welke in deze standaard "Australische prachtvinken" met recht als cultuurvogel mag worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort, is, als gevolg van de domesticatie, ook een aantal kleurmutaties ontstaan. De beschreven standaard van de spitsstaartamadine zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

1. Vederstructuur.
2. Mutaties.
3. Kleurvererving.
4. Fysieke standaard.
5. Beschrijving van de kleurslagen.

3. De gordelgrasvink, *Poephila c. cincta*.

4. De zwartstuit gordelgrasvink, *Poephila c. atropygialis*.

De gordelgrasvink heeft de laatste decennia hetzelfde domesticatie proces doorgemaakt als de spitsstaartamadine. De beschreven standaard van de gordelgrasvink zal dan ook plaatsvinden middels de zelfde paragrafen als bij de spitsstaartamadine. De vederstructuur is echter dermate analoog aan de spitsstaartamadine, dat veelvuldig naar deze soort verwezen zal worden.

De zwartstuit gordelgrasvink komt in Nederland nauwelijks voor. Er is dan ook voor gekozen om alleen van de wildkleur een beschrijving in de standaard op te nemen. In Nederland wordt de zwartstuit gordelgrasvink ook wel Diggles grasvink genoemd. In de standaard kiezen wij echter voor de naam zwartstuit gordelgrasvink. Soms treft men (voornamelijk in Duitse) literatuur een andere ondersoort aan, de *Poephila c. nigrotecta*. Deze ondersoort leeft samen met de *Poephila c. atropygialis* op het Yorkschiereiland. Duidelijke verschillen tussen deze twee ondersoorten worden echter nergens aangegeven. In deze standaard gaan wij wat deze ondersoorten betreft uit van variatiebreedte en beperken ons tot de *Poephila c. atropygialis*.

5. De masker amadine, *Poephila p. personata*.

6. De witoor masker amadine, *Poephila p. leucotis*.

Als soort is de maskeramadine wat minder nauw verwant dan de spitsstaartamadine aan de gordelgrasvink. De kweek van deze soort is ook wat minder veelvuldig als deze soorten. De witoor masker amadine wordt in Nederland op zeer bescheiden schaal pas sinds 1994 gekweekt. Het was de heer Keijzer uit Utrecht, die deze ondersoort voor het eerst tijdens "Vogel 95" showde. Zowel van de nominaatvorm als de ondersoort zal alleen een wildkleur omschrijving worden opgenomen in de standaard.

DE SPITSSTAARTAMADINE.

GEELSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE:

Wetenschappelijke naam: Poephila a. acuticauda
Duits: Gelbschnabelige Spitzschwanzamadine.
Engels: Yellow billed Long-tailed Finch / Hecks grassfinch.
Frans: Diamant a longue queue.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE:

Wetenschappelijke naam: Poephila a. hecki
Duits: Rotschnabelige Spitzschwanzamadine.
Engels: Red billed Long-tailed Finch / Hecks grassfinch.
Frans: Diamant a longue queue.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE SPITSSTAARTAMADINE.

De vederstructuur van de spitsstaartamadine is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigment bezit als volgt vastgelegd.

a). Kop.

De bevedering van de kop bevat eumelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

b). Teugel, keel, broektekening en staartpennen.

De bevedering bevat veel zwart eumelanine, een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, alsmede roodbruin phaeomelanine.

c). Borst, buik en flanken.

De bevedering bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid eumelanine.

d). Rug en vleugeldek.

De bevedering bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.

e). Stuit, onder- en bovenstaartdekveren.

De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de spitsstaartamadine in de hoorndelen carotenoïde.

2: MUTATIES BIJ DE SPITSSTAARTAMADINE.

a). De bruin mutatie.

De oorsprong van de bruin mutatie bij de spitsstaartamadine is door ons niet achterhaald, maar zal gevonden worden midden jaren zeventig.

De bruin mutatie is binnen de orde van de prachtvinken een veelvuldig voorkomende mutatie.

De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur. De oxydatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de spitsstaartamadine is de bruin mutatie in de kleur van de kop en het vleugeldek, waaruit de grijze kleur is gewijzigd in bruin tinten, waar te nemen. De kleur van de tekening en de staartpennen is, i.p.v. zwart, als zeer donker bruin waar te nemen.

b). De grijs mutatie.

In 1993 is in midden Italië een aantal spitsstaartamadines aangetroffen (zowel in de wildkleur als in combinatie met de spitsstaartamadine isabel), waarbij alle phaeomelanine uit de bevedering verdwenen is. Het eumelanine bezit blijft onaangetast. Het gevolg van deze mutatie is een spitsstaartamadine met zwarte tekening, een zeer licht grijs rugdek en een witte buik. De grijze spitsstaartamadine is zonder meer een aanwinst binnen de kleurslagen van de spitsstaartamadine te noemen. In Nederland wordt momenteel door de heer W. Pauw uit Coevorden getracht deze mutatie verder in het genen bestand te verankeren.

c). De isabel mutatie.

De oorsprong van de isabel mutatie bij de spitsstaartamadine is door ons niet achterhaald, maar zal gevonden worden begin jaren zeventig.

De naamgeving isabel is gebaseerd op het zichtbare gevolg van de mutatie. Een gereduceerd kleurbeeld, voorzien van zachte bruin tinten. Wanneer naar de gevolgen van de isabel mutatie op het pigment bezit

wordt gekeken, is duidelijk, dat het hier in theorie een roodbruin mutatie betreft. Er heeft een totale reductie van het zwarte eumelanine plaats gevonden, wat resulteert in een isabel kleurige vogel. Het bruin eumelanine blijft aanwezig. Middels de kweek van hybriden met de roodbruine Japanse meeuw is hier kweektechnisch het bewijs voor gevonden.

d). De pastel mutatie.

Sinds twee jaar wordt in een stam isabel spitsstaartamadine een andere, qua uiterlijk, zeer sterk op de isabel lijkende mutatie aangetroffen. Een eerste verkenning doet een pastel mutatie vermoeden. De buikbevedering is wat kouder van kleur dan bij de isabel kleurslag, wat het gevolg is van een gereduceerd phaeomelanine bezit. De tekeningsveervelden en staartpennen zijn wat dieper van kleur dan de isabel kleurslag, omdat hier een beperkte hoeveelheid eumelanine in aanwezig blijft. Momenteel wordt door de heer F. Panjer uit Veghel, middels experimentele kweek, de mogelijkheden van deze mutatie verkend.

e). De crème-ino mutatie.

De oorsprong van de crème-ino kleurslag bij de spitsstaartamadine voert ons terug naar eind jaren zeventig.

Door liefhebbers werd middels hybride kweek met de gordelgrasvink de crème-ino mutatie toegevoegd aan het genen bestand van de spitsstaartamadine.

De mutatie heeft een zeer sterke kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine en phaeomelanine tot gevolg in veren en ogen.

f). De albino mutatie.

Het bestaan van een albino mutatie is niet zeker. Soms worden, zoals hier in Nederland, nagenoeg witte spitsstaartamadines aangetroffen. De contouren van de bef- en de broektekening zijn alleen door een iets andere structuur van de veren waar te nemen. Op dit moment wordt er vanuit gegaan, dat de betreffende vogels ontstaan zijn door selectieve crème-ino kweek, waarbij steeds de lichtste vogels in kleur aan elkaar gepaard zijn.

Soms ook worden albino's aangetroffen, zoals in Noord Italië, waar totaal geen verschil met een volwaardige albino valt waar te nemen. Of dit wel een op zichzelf staande mutatie is, is niet duidelijk.

g). De bleeksnavel mutatie.

De bleeksnavel mutatie bevindt zich in Nederland in een zeer experimenteel stadium. Deze, soms minder soms sterk tot de verbeelding sprekende mutatie, heeft een zeer sterke reductie van het carotenoïde bezit in de snavel tot gevolg. Tevens wordt mogelijk het aantal phaeomelanine korrels in zeer beperkte mate gereduceerd. Hierdoor ontstaat een minimaal koudere bevederingskleur. Dit verschijnsel wordt echter ook optisch beïnvloed door de lichtere snavelkleur. In de standaard wordt uitgegaan van een bevederingskleur, overeenkomstig de wildkleur.

h). Wit, met zwarte tekening.

In Australië komt sinds enige jaren een mutatie voor, welke het pigment op de tekening veervelden na volledig reduceert. Het gevolg is een witte spitsstaartamadine, met zwarte tekening. Dit is een zeer contrasterende kleurslag, welke echter nog niet in Europa aanwezig is.

i). Donkerbuik.

In 1997 is in midden Nederland een aantal spitsstaartamadines aangetroffen met een buikkleur, welke overeenkomt met de rugdekkleur. Momenteel is nog niet vastgesteld of men hierbij heeft te doen met een modificatie, dan wel mutatie.

3: KLEURVERERVING VAN DE SPITSSTAARTAMADINE.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties:

Grijs: g = Totale verhindering phaeomelanine oxydatie.

Isabel: i = Totale verhindering eumelanine oxydatie. (is in theorie roodbruinmutatie).

Pastel: p = Kwantitatieve reductie eumelanine en phaeomelanine. Is mogelijk gekoppeld aan de isabel mutatie.
 Bleeksnavel: c = Kwantitatieve reductie carotenoïde in de hoorndelen.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties:

Bruin: x^b = Kwalitatieve eumelanine reductie.
 Crème-ino: x^{ino} = Bijna volledige reductie melanine.

Mutatie met onbekende vererving:

Wit, met zwarte tekening:

De volledige formule voor de wildkleur roodsnavel spitsstaartamadine, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit:

Voor de man:

$$x^{b+,ino+} // x^{b+,ino+}, g^+ // g^+, i^+ // i^+, p^+ // p^+, c^+ // c^+$$

Voor de pop:

$$x^{b+,ino+} // y, g^+ // g^+, i^+ // i^+, p^+ // p^+, c^+ // c^+$$

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE SPITSSTAARTAMADINE.

Formaat: Een spitsstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 17 cm lang zijn, inclusief de verlengde staartpennen. Het formaat moet zijn aangepast aan het model van de vogel.

Model: Een spitsstaartamadine moet een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De twee middelste staartpennen mogen iets gekromd zijn. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar, of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.

Houding: Een spitsstaartamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 30° met het horizontaal. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie: Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten: De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel: De snavel van een spitsstaartamadine moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering: De bevedering van een spitsstaartamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een spitsstaartamadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Staart: De staart is lancetvormig. De beide middelste staartpennen zijn minimaal 3 cm verlengd en hebben naalddunne uiteinden. Het missen van één verlengde staartpen wordt bestraft met 1 punt bij bevedering, het missen van twee verlengde staartpennen wordt bestraft met 2 punten bij bevedering. In de rubriek formaat en model wordt deze fout verder niet bestraft.

5. KLEUR EN TEKENING VAN DE SPITSSTAARTAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de spitsstaartamadine zijn de volgende

kleurslagen opgenomen:

De Geelsnavel spitsstaartamadine
wildkleur.

De Roodsnavel spitsstaartamadine
wildkleur.

bruin.

grijs.

isabel.

crème-ino.

albino.

bleeksnavel mutatie:

Niet opgenomen in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de spitsstaartamadine zijn de:
pastel mutatie:

De kweek hiervan is zeer beperkt en erg experimenteel en heeft nu nog geen toegevoegde waarde.

mutaties in combinatie met de geel- en de bleeksnavel:

De kweek hiervan is zeer beperkt en erg experimenteel. Indien deze combinatie ter keuring wordt aangeboden dient vooral rekening gehouden te worden met een voldoende diepe lichaamskleur, welke de neiging heeft iets minder intens te zijn. Daarnaast is het van belang goed te letten op de eisen, gesteld aan de fysieke kenmerken.

mutatie combinaties:

De herkenbaarheid is beperkt en heeft nauwelijks toegevoegde waarde.

b). Tekening:

Teugel: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.

Bef: De bef is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. De peervorm is bij de man duidelijk breder dan bij de pop.

Broektekening: De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant. De broektekening loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant.

Staarttekening: De buitenste staartpenen vertonen aan de onderzijde witte punten.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

GEELSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Koud zilvergrijs.

Achterkop en nek: Koud blauwachtig grijs. (In de nek zijn de mannen iets lichter en warmer bruin dan de poppen).

Teugels en bef: Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Koud bruin.

Rug en vleugeldekveren: Koud bruingrijs.

Vleugelpennen: Koud bruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Lichtbruin, met een lichte wijnrode gloed.

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Zwart.

Staart: Zwart.

Onderstaartdekveren: Crèmekleurig. Deze kleur gaat rond de aarsstreek over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Okergeel.

Poten: Lichtrood.

Nagels: Lichtrood vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het betreft hier de nominaatvorm van de spitsstaartamadine. Door een beperkte reductie van het aantal melanine korrels is de algehele lichaamskleur een nuance kouder dan bij de roodsnavel spitsstaartamadine. Bij de geelsnavel spitsstaartamadine dient de snavelkleur okergeel te zijn. De paring van een roodsnavel spitsstaartamadine aan een geelsnavel spitsstaartamadine dient te worden ontraden, daar dit in de nakweek alleen oranje snavels geeft, die, conform de afspraken, bestraft dienen te worden. Alle tussenkleuren van licht tot donker oranje zijn fout. De spitsstaartamadine met een oranje snavel wordt gestraft met maximaal -3 punten in de rubriek kleur.

Bij de mutaties in de geelsnavel variëteit zal de snavelkleur iets helderder geel zijn. Minimale kleurverschillen dienen derhalve wel te worden aangemerkt, maar niet als fout te worden bestraft. Daarnaast zullen de mutanten, door de beperkte reductie van het aantal melanine korrels, qua algehele lichaamskleur een nuance lichter zijn dan de mutaties bij de roodsnavel spitsstaartamadine.

Fysiek dient de geelsnavel spitsstaartamadine volledig overeen te komen met de roodsnavel spitsstaartamadine, derhalve wordt voor die keurtechnische aanwijzingen dan ook hiernaar verwezen.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE WILDKLEUR, (Man en pop)

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zilvergrijs.

Achterkop en nek: Blauwachtig grijs. (In de nek zijn de mannen iets lichter en warmer bruin dan de poppen)

Teugels en bef: Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Bruin, met een wijnrode gloed.

Rug en vleugeldeken: Bruingrijs, met een wijnrode gloed.

Vleugelpennen: Bruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Lichtbruin, met een lichte wijnrode gloed.

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Zwart.

Staart: Zwart.

Onderstaartdekveren: Crèmekleurig. Deze kleur gaat rond de aarsstreek over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Koraalrood. (De pop iets minder intens gekleurd)

Poten: Rood.

Nagels: Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De spitsstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 17 cm lang zijn, inclusief de minimaal 3 cm verlengde staartpennen, welke niet te lang kunnen zijn. Deze pennen dienen echter gelijk van lengte te zijn. Wel dient het formaat aangepast te zijn aan het model van de vogel. Het model dient robuust te zijn. De spitsstaartamadine mag door extra lange verlengde staartpennen niet iel gaan lijken. De verlengde staartpennen mogen iets gekromd zijn, wanneer deze gaan krullen, dient dit bestraft te worden. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn. De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men spitsstaartamadines, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden. De bef is peervormig. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse.

De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de spitsstaartamadine heeft, dient hier streng op gelet te worden.

Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten.

Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldeken, dient streng bestraft te worden.

Het geslachtsverschil bij de wildkleur is meestal te zien aan de iets kleinere peervormige bef, iets donkerder zilvergrijze kop en wat koudere nekkleur van de pop. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man.

Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten en de snavel.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE BRUIN, (Man en pop)

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Lichtbruin, met een zilverachtige gloed.
Achterkop en nek: Lichtbruin.
Teugels en bef: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Lichtbruin. (De pop minimaal warmer dan de man).
Rug en vleugeldekveren: Lichtbruin. (De pop minimaal warmer dan de man).
Vleugelpennen: Bruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Lichtbruin. (De pop minimaal warmer dan de man).
Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.
Broektekening: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).
Staart: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).
Onderstaartdekveren: Crèmekleurig. Deze kleur gaat rond de aarsstreek over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening, waar de kleur crème-achtig wit is.
Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel: Koraalrood. (De pop iets minder intens gekleurd).
Poten: Rood.
Nagels: Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen

Bij de bruin mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. Door hybride kweek in het verleden met de gordelgrasvink, zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel, dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de bruine kleurslag, gelijk aan de wildvorm, duidelijk aanwezig te zijn. Bij de bruinmutatie valt steeds weer op, dat de verlengde middelste staartpennen slechts zelden voldoende van lengte zijn. Dit dient relatief soepel beoordeeld te worden. Het verdient aanbeveling, om bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk bruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop iets lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. De poppen zijn wat warmer van kleur dan de mannen.

Hoewel de snavelkleur van de bruine kleurslag het zelfde omschreven wordt als bij de wildkleur, is de koraalrode kleur moeilijk te benaderen. Hoewel een koraalrode kleur gewenst is, is enige clementie bij het keuren aan te bevelen.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE GRIJS, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zuiver zilvergrijs.
Achterkop en nek: Helder blauwachtig grijs.
Teugels en bef: Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Zeer licht zilvergrijs.
Rug en vleugeldekenen: Licht zilvergrijs.
Vleugelpennen: Licht zilvergrijs, met lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Wit.
Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.
Broektekening: Zwart.
Staart: Zwart.
Onderstaartdekveren: Wit.
Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel: Koraalrood. (De pop iets minder intens gekleurd).
Poten: Rood.
Nagels: Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van de grijze kleurslag bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver grijs zijn van de diverse veervelden, ook is de kleuregaliteit van belang. Toch dient de grijze kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn. Het betreft hier een omschrijving van een zeer beperkt aantal vogels. De standaard zal dan ook nog sterk aan evolutie onderhevig zijn.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE ISABEL, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zacht roomkleurig, met een zilverachtige waas. (De pop mist deze waas).

Achterkop en nek: Zacht roomkleurig, met een zilverachtige waas. (De pop mist deze waas).

Teugels en bef: Zwartbruin. (De pop iets lichter).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Beige bruin.

Rug en vleugeldekenen: Licht beigebruin.

Vleugelpennen: Crème, met iets lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Beigebruin.

Stuit en bovenstaartdekkenen: Wit.

Broektekening: Donkergrijs. (De pop minimaal lichter).

Staart: Donkergrijs. (De pop minimaal lichter).

Onderstaartdekkenen: Wit. Deze kleur gaat rond de aarsstreek over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening, welke vuilwit van kleur is.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Koraalrood. (De pop iets minder intens gekleurd).

Poten: Rood.

Nagels: Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de isabel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Bij de isabel mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. Door hybride kweek in het verleden met de gordelgrasvink, zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel, dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de isabel kleurslag, gelijk aan de wildvorm, duidelijk aanwezig te zijn. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk zwartbruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop aanmerkelijk lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan. Het kleurbeeld van de isabel kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en/of vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldekenen dient streng bestraft te worden.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE CRÈME-INO, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Wit.

Achterkop en nek: Wit.

Teugels en bef: Bruin, zo donker mogelijk. (De pop minimaal lichter dan de man).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Warm roomkleurig.

Rug en vleugeldekveren: Warm roomkleurig.

Vleugelpennen: Roomkleurig, met nauwelijks lichtere buitenvlag.

Borst, flanken, buik: Borst en flanken warm roomkleurig, de buik wit. (De pop minimaal warmer dan de man).

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Lichtbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Staart: Roomkleurig.

Onderstaartdekveren: Wit. Deze kleur gaat op de buik over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.

Ogen: Rood.

Snavel: Koraalrood.

Poten: Rood.

Nagels: Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de crème-ino kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Bij de crème-ino mutatie dient, meer nog dan bij de bruine en isabel mutatie, aandacht te worden besteed aan het model. Door hybride kweek in het verleden met de gordelgrasvink werd de crème-ino mutatie aan het genen bestand van de spitsstaartamadine toegevoegd. Nu nog zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart en de duidelijk priemvormig verlengde staartpennen dienen bij de crème-ino kleurslag, gelijk aan de wildkleur, duidelijk aanwezig te zijn. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk te zijn. Soms zal de tekening van de oogteugel minimaal lichter zijn dan van de bef. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

Het kleurbeeld van de crème-ino kleurslag dient egaal en zacht te zijn. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. De snavelkleur dient overeenkomstig de wildkleur vol en intens te zijn.

Regelmatig worden crème-ino spitsstaartamadines aangeboden, welke een beschadigde stuitbevedering tonen. Het is goed hier tijdens de keuring extra op te letten.

ROODSNAVEL SPITSSTAARTAMADINE ALBINO, (Man en pop)

Gehele bevedering:	Wit. Door een andere structuur van de veren zijn de contouren van de teugels, bef en broektekening waarneembaar.
Ogen:	Rood.
Snavel:	Koraalrood.
Poten:	Rood.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In deze standaard wordt aangenomen, dat de albino kleurslag is verkregen door kweekselectie. Door steeds de lichtst gekleurde crème-ino spitsstaartamadines aan elkaar te paren, is een albino uiterlijk ontstaan. Bij het keuren dient streng gelet te worden op pigment bezit, dit dient streng bestraft te worden. De albino dient een zuiver witte bevedering te tonen. Door de iets afwijkende veerstructuur van, met name de bef en teugel, zijn de contouren van deze tekening waar te nemen. Dit mag niet als fout worden aangemerkt. De kleur van deze onderdelen dient echter volkomen wit te zijn. Voor de fysieke eigenschappen wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen van de crème-ino kleurslag.

SPITSSTAARTAMADINE BLEEKNAVEL, (Man en pop)

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek:	Zilvergrijs.
Achterkop en nek:	Blauwachtig grijs. (In de nek zijn de mannen iets lichter en warmer bruin dan de poppen).
Teugels en bef:	Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel:	Bruin, met een wijnkleurige gloed.
Rug en vleugeldekken:	Bruingrijs, met een wijnkleurige gloed.
Vleugelpennen:	Bruin, met lichtere buitenvlag.
Borst, flanken, buik:	Lichtbruin, met een licht wijnkleurige gloed.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit.
Broektekening:	Zwart.
Staart:	Zwart.
Onderstaartdekveren:	Crèmekleurig. Deze kleur gaat rond de aarsstreek over in de buikkleur en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel:	Hoornkleurig.
Poten:	Rood, iets lichter dan de wildkleur.
Nagels:	Roodachtig vleeskleurig, iets lichter dan de wildkleur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Door een minimaal carotenoïde restant, kan de snavel de indruk geven een overeenkomstige was te vertonen. Dit is fout, maar hier dient nu nog een soepele beoordeling plaats te vinden. Zie verder de keurtechnische aanwijzingen van de geelsnavel spitsstaartamadine wildkleur.

DE GORDELGRASVINK.

Wetenschappelijke naam:	Poephila c. cinta
Duits:	Gürtelamadine.
Engels:	Black-throated finch. / Parson Grass finch.
Frans:	Diamant a bavette.

ZWARTSTUIT GORDELGRASVINK.

Wetenschappelijke naam:	Poephila c. atropygialis.
Duits:	Schwarzburzel Gurtelamadine.
Engels:	Diggles finch.
Frans:	Diamant a bavette.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE GORDELGRASVINK.

De vederstructuur van de gordelgrasvink is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigment bezit als volgt vastgelegd.

a). **Kop.**

De bevedering van de kop bevat eumelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

b). **Teugel, keel, broektekening en staartpennen.**

De bevedering bevat veel zwart eumelanine en een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, alsmede bruin phaeomelanine.

c). **Borst, buik en flanken.**

De bevedering bevat phaeomelanine (meer dan de spitsstaartamadine) en een beperkte hoeveelheid eumelanine.

d). **Rug en vleugeldek.**

De bevedering bevat (meer) phaeomelanine (dan de spitsstaartamadine) en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.

e). **Stuit, onder- en bovenstaartdekveren.**

De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. De poephila c. atropygialis bezit in de stuit en bovenstaartdekveren zwart eumelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de gordelgrasvink in de hoorndelen eumelanine, alsmede carotenoïde in de poten en nagels.

2: MUTATIES BIJ DE GORDELGRASVINK.

a). **De bruin mutatie**

De oorsprong van de bruin mutatie bij de gordelgrasvink is te vinden in het genen bestand van de spitsstaartamadine en door toegewijde kwekers, midden jaren zeventig, middels hybride kweek overgebracht.

De bruin mutatie is binnen de orde van de prachtvinken een veelvuldig voorkomende mutatie.

De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildvorm. De oxydatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de gordelgrasvink is de bruin mutatie in de kleur van de kop en het vleugeldek, waaruit de grijze kleur is gewijzigd in bruin tinten, waar te nemen. De kleur van de tekening en de staartpennen is, i.p.v. zwart, als zeer donker bruin waar te nemen.

b). **De grijs mutatie.**

De in 1993 in midden Italië aangetroffen grijze spitsstaartamadines zullen mogelijk op termijn middels

hybride kweek ook kunnen zorgen voor de grijze gordelgrasvink. Momenteel is het echter veel beter de stam grijze spitsstaartamadines op een aanvaardbaar aantal te brengen en nog niet aan hybride kweek te beginnen. De grijze gordelgrasvink zal een vogel zijn, waarbij alle phaeomelanine uit de bevedering verdwenen is, het eumelanine bezit blijft onaangetaast. Het gevolg van deze mutatie is een gordelgrasvink met zwarte tekening, een zeer licht grijs rugdek en een witte buik.

c). De isabel mutatie.

De oorsprong van de isabel mutatie bij de gordelgrasvink is te vinden in het genen bestand van de spitsstaartamadine en door toegewijde kwekers begin jaren zeventig middels hybride kweek overgebracht. De naamgeving Isabel is gebaseerd op het zichtbare gevolg van de mutatie. Een gereduceerd kleurbeeld, voorzien van zachte bruin tinten. Wanneer naar de gevolgen van de isabel mutatie op het pigment bezit wordt gekeken, is duidelijk, dat het hier in theorie een roodbruin mutatie betreft. Er heeft een totale reductie van het eumelanine plaats gevonden, wat resulteert in een isabel kleurige vogel.

d). De pastel mutatie.

Gezien het zeer experimentele stadium, waarin de pastel mutatie zich bij de spitsstaartamadine bevindt, is het alleszins aan te raden nu nog geen pogingen te wagen deze mutatie over te brengen naar het genen bestand van de gordelgrasvink. Het is veel beter de mogelijkheden van de mutatie eerst in de spitsstaartamadine te verkennen.

e). De crème-ino mutatie.

De oorsprong van de crème-ino mutatie bij de gordelgrasvink voert ons terug naar eind jaren zeventig. De mutatie heeft een zeer sterke kwantitatieve reductie van het eumelanine en phaeomelanine tot gevolg in bevedering en ogen.

f). De albino mutatie.

Het bestaan van een albino mutatie is niet zeker, soms worden nagenoeg witte gordelgrasvinken aangetroffen. De contouren van de bef en de broektekening zijn alleen door een iets andere structuur van de veren waar te nemen. Op dit moment wordt er vanuit gegaan, dat betreffende vogels ontstaan zijn door selectieve crème-ino kweek, waarbij steeds de lichtste vogels in kleur aan elkaar gepaard zijn.

g). De bleeksnavel mutatie.

De bleeksnavel mutatie bevindt zich bij de gordelgrasvink in Nederland in een zeer experimenteel stadium. Deze nauwelijks tot de verbeelding sprekende mutatie heeft voor de gordelgrasvink geen enkele toegevoegde waarde. Het is goed op deze plaats pogingen om deze mutatie over te brengen op de gordelgrasvink af te raden. De gordelgrasvink beschikt immers over een zwarte snavel, als gevolg van het eumelanine bezit in de snavel.

3: KLEURVERERVING VAN DE GORDELGRASVINK.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties:

Isabel: i = Totale verhinderende eumelanine oxydatie (is in theorie roodbruin mutatie).

Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties:

Bruin: x^b = Kwalitatieve eumelanine reductie.

Crème-ino: x^{ino} = Bijna volledige reductie melanine.

De volledige formule voor de wildkleur gordelgrasvink, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit:

Voor de man: $x^{b+,ino+}/x^{b+,ino+};i^+/i^+$. Voor de pop: $x^{b+,ino+}/y,i^+/i^+$.

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE GORDELGRASVINK.

Formaat: Een gordelgrasvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.

- Model:** De gordelgrasvink heeft in verhouding een vrij gedrongen en geblokt model. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De relatief korte staart is afgeplat, de twee middelste staartpenen zijn iets gepunt en mogen maximaal 3 mm uitsteken. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken erg zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.
- Staart:** De staart is lancetvormig. De beide middelste staartpenen zijn maximaal 3 mm priemvormig verlengd.
- Houding:** De gordelgrasvink moet rustig op stok zitten, onder een hoek van 30° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels dienen strak langs het lichaam te worden gedragen, de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel is kegelvormig, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de gordelgrasvink dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een gordelgrasvink met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

5: KLEUR EN TEKENING VAN DE GORDELGRASVINK.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de gordelgrasvink zijn de volgende kleurslagen opgenomen:

De Gordelgrasvink
 wildkleur.
 bruin.
 isabel.
 crème-ino.
 albino.

De Zwartstuit gordelgrasvink
 wildkleur.

Niet opgenomen in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de gordelgrasvink zijn de:

bleeksnavel mutatie:

De kweek hiervan heeft geen toegevoegde waarde.

pastel mutatie:

De kweek hiervan heeft nu nog geen toegevoegde waarde.

mutatie combinaties:

De herkenbaarheid is beperkt en heeft nauwelijks toegevoegde waarde.

b). Tekening:

Oogteugel: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.

Bef: De bef is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherpe en regelmatig gebogen lijn,

welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. De peervorm is bij de man minimaal breder dan bij de pop.

Broektekening: De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant en loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

GORDELGRASVINK WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zilvergrijs.

Achterkop en nek: Blauwachtig grijs. (De mannen iets lichter dan de poppen).

Teugels en bef: Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Warm bruin.

Vleugeldekken: Warm bruingrijs.

Vleugelpennen: Warm bruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, bovenbuik en flanken: Warm bruin.

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Zwart.

Staart: Zwart.

Onderbuik en onderstaartdekveren: Crème-wit en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Zwart.

Poten: Vleeskleurig rood.

Nagels: Vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De gordelgrasvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. De verlengde staartpennen, welke priemvormig zijn, mogen slechts 3 mm uitsteken. Het model dient robuust te zijn, meer nog dan bij de spitsstaartamadine is dit kenmerkend voor de gordelgrasvink. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model.

De kop - neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn.

De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men gordelgrasvinken, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij tekening bestraft te worden.

De bef is peervormig. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis. Een rafelige of gespleten bef is fout en dient bestraft te worden. Soms echter zal blijken, dat bij het bewegen van de kop, de bef de gewenste vorm aanneemt. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse.

De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn.

Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de gordelgrasvink heeft, dient hier streng op gelet te worden. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit en kleurdiepte. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldeken, dient streng bestraft te worden. Hoewel gordelgrasvinken met een lichtere buitenvlag van de vleugelpennen voorkomen, gaan de vogels met de diepst gekleurde buitenvlag voor.

Het geslachtsverschil bij de wildkleur is doorgaans te zien aan de iets kleinere peervormige bef en een iets donkerder grijze kop van de pop. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man.

Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een nog niet volledig zwarte snavelkleur, een blekere buik- en rugdekkleur en een kop, welke wat grauw grijs van kleur is. De bef en broektekening zijn nog niet optimaal van vorm en wat bleker van kleur.

GORDELGRASVINK, BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Beigebruin, met zilverachtige gloed.
Achterkop en nek: Lichtbruin
Teugels en bef: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Warm bruin.
Vleugeldekeren: Warm bruin.
Vleugelpennen: Warm bruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, bovenbuik en flanken: Bruin.
Stuit en bovenstaartdekeren: Wit.
Broektekening: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).
Staart: Donkerbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).
Onderstaartdekeren: Crème (Bij de pop crème-wit).
Onderbuik: Crème-wit en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.
Ogen: Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel: Donker bruin.
Poten: Vleeskleurig rood.
Nagels: Vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Bij de bruin mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. Door hybride kweek in het verleden met de spitsstaartamadine, zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel, dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk bruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop iets lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugelde, dient streng bestraft te worden.

GORDELGRASVINK, ISABEL, (Man en pop)

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zacht roomkleurig, met zilverachtige gloed. (De pop mist deze zilverachtige gloed).

Achterkop en nek: Zacht roomkleurig, met zilverachtige gloed. (De pop mist deze zilverachtige gloed).

Teugels: Zwartbruin.

Bef: Zwartbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Beigebruin.

Rug: Beigebruin.

Vleugeldekken: Licht beigebruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Vleugelpennen: Beigebruin, met lichtere buitenvlag.

Borst, bovenbuik en flanken: Crème.

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Zwartbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Staart: Zwartbruin.

Onderstaartdekveren: Wit.

Onderbuik: Crème en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Grauwbruin, met rode waas.

Poten: Vleeskleurig rood.

Nagels: Vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de isabel kleurslag gesteld worden zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Bij de isabel mutatie dient vooral aandacht te worden besteed aan het model. Door hybride kweek in het verleden met de spitsstaartamadine, zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel, dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk zwartbruin te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan.

Het kleurbeeld van de isabel kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden.

Aan de snavelbasis schijnt vaak het rood door de grauwbruine snavelkleur heen. Hoewel dit fout is, dient dit vooralsnog soepel beoordeeld te worden.

GORDELGRASVINK, CRÈME-INO, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Wit.

Achterkop en nek: Wit

Teugels Lichtbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Bef: Lichtbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Warm roomkleurig.

Rug: Warm roomkleurig.

Vleugeldekveren: Warm roomkleurig.

Vleugelpennen: Warm roomkleurig, met lichtere buitenvlag.

Borst, bovenbuik en flanken: Warm roomkleurig.

Stuit en bovenstaartdekveren: Wit.

Broektekening: Lichtbruin. (De pop minimaal lichter dan de man).

Staart: Warm roomkleurig.

Onderstaartdekveren: Wit.

Onderbuik: Wit en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de broektekening

Ogen: Vleeskleurig rood.

Snavel: Donker wijnrood.

Poten: Rood.

Nagels: Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de crème-ino kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Bij de crème-ino mutatie dient aandacht te worden besteed aan het model. Nu nog zijn soms afwijkingen in het model waarneembaar, doordat F1 vogels opnieuw in het gordelgrasvinkbestand werden gebruikt. Met name de staartvorm geeft vaak een indicatie of men met een raszuivere vogel, dan wel met een hybride vorm te maken heeft. De lancetvormige staart mag slechts 3 mm priemvormig verlengde staartpennen hebben. Het verdient aanbeveling om, bij ernstige twijfel, een zuivere wildkleur naast de mutant op de keurtafel te plaatsen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker mogelijk te zijn. Hoewel de tekening van de pop lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan. Het kleurbeeld van de crème-ino kleurslag dient egaal en zacht te zijn. Een bleke en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden.

Regelmatig worden crème-ino gordelgrasvinken aangeboden, welke een beschadigde stuitbevedering tonen. Het is goed hier tijdens de keuring extra op te letten.

GORDELGRASVINK, ALBINO, (Man en pop).

Gehele bevedering:	Wit. Door een andere structuur van de veren zijn de contouren van de teugels, de bef en de broektekening waarneembaar.
Ogen:	Rood.
Snavel:	Donker wijnrood.
Poten:	Rood.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In deze standaard wordt aangenomen, dat de albino kleurslag is verkregen door kweekselectie. Door steeds de lichtst gekleurde crème-ino gordelgrasvinken aan elkaar te paren, is een albino uiterlijk ontstaan. Bij het keuren dient streng gelet te worden op pigment bezit. Dit dient streng bestraft te worden. De albino dient een zuiver witte bevedering te tonen. Door de iets afwijkende vederstructuur van, met name de bef en teugel, zijn de contouren van deze tekening waar te nemen. Dit mag niet als fout worden aangemerkt.

Voor de fysieke eigenschappen wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen van de crème-ino kleurslag.

ZWARTSTUIT GORDELGRASVINK WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, kruin en wangstreek: Zilvergrijs.

Achterkop en nek: Zilvergrijs. (De mannen iets lichter dan de poppen).

Teugels en bef: Intens zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel: Bruin, met rozeachtige gloed.

Rug en vleugeldekveren: Bruingrijs, met rozeachtige gloed.

Vleugelpennen: Bruin, met rozeachtige gloed met lichtere buitenvlag.

Borst, bovenbuik en flanken: Lichtbruin.

Onderbuik en

onderstaartdekveren: Crèmewit en vormt één veerveld vanaf de achterkant van de
broektekening.

Stuit en bovenstaartdekveren: Zwart.

Broektekening: Zwart.

Staart: Zwart.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel: Zwart.

Poten: Rood.

Nagels: Vleeskleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend, is de zwartstuit gordelgrasvink maar zeer beperkt in Europa aanwezig. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving, maar van een herkenningsbeschrijving. Indien een zwartstuit gordelgrasvink ter keuring wordt aangeboden, dient deze voornamelijk op lichaams- en bevederingconditie beoordeeld te worden, alsmede op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening. Melding aan het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten is gewenst.

Kweekresultaten van hybride kweek tussen de P.c.cinta en de P.c.atropygialis blijken in de praktijk herkenbaar door het tonen van wit in de stuitbevedering. Deze zijn als TT vogels niet gewenst.

DE MASKERAMADINE.

Wetenschappelijke naam:	Poephila p. personata.
Duits:	Masken amadine.
Engels:	Masked grassfinch.
Frans:	Diamant a masque.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE MASKERAMADINE.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De vederstructuur van de maskeramadine is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

a). **Kop.**

De bevedering van de kop bevat phaeomelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine.

b). **Masker, broektekening en staartpennen.**

De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

c). **Borst, buik en flanken.**

De bevedering bevat phaeomelanine.

d). **Rug- en vleugeldek.**

De bevedering bevat phaeomelanine, in een hogere concentratie dan de borst, buik en flanken en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.

e). **Stuit, onder- en bovenstaartdekveren.**

De bevedering van het bovenstaartdek is wit, alleen de onderstaartdekveren bevatten een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de maskeramadine in de hoorndelen carotenoïde. De poten in een rode expressie, de snavel in een gele expressie.

2: FYSIEKE STANDAARD VAN DE (WITTOOR) MASKERAMADINE.

Formaat:	Een maskeramadine moet een forse indruk geven en minimaal 13 cm lang zijn. Het formaat moet zijn aangepast aan het model van de vogel.
Model:	Een maskeramadine is een slanke vogel, maar mag niet iel lijken. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot aan de twee middelste staartpennen toe. De borst is tamelijk zwaar en van voren goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.
Staart:	De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd, tot aan de twee middelste staartpennen toe.
Houding:	Een maskeramadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van ongeveer 45° met het horizontaal. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.
Conditie:	Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
Poten:	De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel: De snavel van een maskeramadine moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering: De bevedering van de maskeramadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een maskeramadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

3. KLEUR EN TEKENING VAN DE MASKERAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de maskeramadine is alleen de wildkleur opgenomen.

b). Tekening:

Masker:

Het masker loopt langs de bovensnavel en buigt af, boven langs het oog, om vanuit de achterkant van het oog, langs de ondersnavel, te eindigen in een kleine bef, welke het laagste punt op de keel heeft. De afscheiding van het masker is scherp en regelmatig. Bij de pop loopt de achterste punt van het masker, via een denkbeeldige lijn door het oog.

Broektekening: De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant en loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. De broektekening is aanmerkelijk breder dan bij de spitsstaartamadine en de gordelgrasvink.

4. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

MASKERAMADINE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Masker:	Zwart.
Bovenschedel en nek:	Warm bruin.
Wangen en keel:	Warm bruin, iets lichter dan de kop. De overgang met de nek en schedel verloopt geleidelijk.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren:	Warm bruin.
Vleugelpennen:	Bruin, aan de toppen iets donkerder.

Borst, flanken, buik:	Bruin, met een rozige gloed.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit.
Broektekening:	Zwart.
Onderbuik en anaalstreek:	Crème-wit.
Onderstaartdekveren:	Wit.
Staart:	Zwart.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel:	Geel.
Poten:	Rood.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De maskeramadine maakt een slanke indruk en moet minimaal 13 cm lang zijn. De maskeramadine is van nature een wat onrustige vogel, waardoor het soms lijkt of deze vogel een iel model heeft. Dit is echter fout en dient ook zo beoordeeld te worden. Het model dient aan het formaat aangepast te zijn, zodat toch van een robuuste maskeramadine sprake kan zijn. De borst is niet zwaar, maar moet van voren wel goed rond zijn. Indien de borst echter gaat uitzakken is dit een verstoring van het model. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn. In de nek mag echter geen knik waarneembaar zijn.

Het masker is slechts beperkt van omvang, maar is, indien de maskeramadine in goede conditie is, één van de weinige fout bronnen. Het is dan ook erg van belang goed te letten op onregelmatigheden in dit masker en streng te oordelen bij fouten. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot ruim achter de pootinplant. Deze driehoek dient scherp van aftekening te zijn. Gezien de beperkte foutbronnen, welke de tekening van de maskeramadine heeft, dient hier streng op gelet te worden. Vaak is een lichtere rand voor de broektekening zichtbaar, dit is fout. Direct voor de broektekening dient de buikkleur aan te sluiten.

Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, zo warm bruin mogelijk en van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke, koude en vlekkerige kleur van borst, buik, mantel of rug- en vleugeldek, dient streng bestraft te worden. Het geslachtsverschil bij de wildkleur is minimaal en te zien aan het iets kortere masker bij de pop. Over het algemeen is de pop iets kleiner dan de man. Het masker van de pop sluit in een denkbeeldige lijn, welke door het oog loopt. Het masker van de man sluit in een denkbeeldige lijn, juist achter het oog. Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de poten en snavel en een minder intens zwart masker en broektekening.

DE WITTOOR MASKERAMADINE.

Wetenschappelijke naam: Poephila p. leucotis.
Duits: Weißohr Maskenamadine.
Engels: White-eared masked grassfinch. Cheeked grassfinch.
Frans: Diamant a masque.

5. KLEUR EN TEKENING VAN DE WITTOOR MASKERAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de witoor maskeramadine is alleen de wildkleur opgenomen.

b). Tekening:

Masker: Het masker loopt langs de bovensnavel en buigt af, boven langs het oog, om vanuit de achterkant van het oog, langs de ondersnavel te eindigen in een kleine bef, welke het laagste punt op de keel heeft. De afscheiding van het masker is scherp en regelmatig. Bij de pop loopt de achterste punt van het masker via een denkbeeldige lijn door het oog en bij de man juist achter het oog.

Wangvlek: De wangvlek is ovaal van vorm. De wangvlek wordt aan de voorzijde begrensd door het masker, om vervolgens minimaal uit te lopen onder langs de bef. Aan de achterzijde is de afscheiding van de wang met de hals regelmatig en gaat min of meer geleidelijk over in de hals.

Broektekening: De scherp afgetekende broektekening loopt door over de rug, als een band tussen de rug en de witte stuit. De broektekening loopt van pootinplant tot pootinplant en loopt bij de pootinplant uit in een punt. De broektekening wordt waargenomen als een driehoek, welke zichtbaar is vanaf de vleugelrand tot aan de pootinplant. De broektekening is aanmerkelijk breder dan bij de spitsstaartamadine en gordelgrasvink.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

WITTOOR MASKERAMADINE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Masker:	Zwart.
Bovenschedel en nek:	Bruin.
Wangen:	Wit.
Keel:	Bruin, iets lichter dan de kop.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekken:	Bruin, vrij koud van kleur.
Vleugelpennen:	Bruin, vrij koud van kleur, aan de toppen iets donkerder.

Borst, flanken, buik:	Lichtbruin, met een rozige gloed. Richting poten wordt de kleur lichter, tot crème ter hoogte van de broektekening.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit.
Broektekening:	Zwart. De buikkleur is direkt voor de broektekening wat lichter van kleur.
Onderbuik en anaalstreek:	Crème-wit.
Onderstaartdekveren:	Wit.
Staart:	Zwart.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan
Snavel:	Geel, iets lichter dan de nominaat vorm.
Poten:	Rood.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De witoor maskeramadine wordt in Nederland nog maar op zeer beperkte schaal gekweekt en tentoongesteld. De aandacht tijdens het keuren dient dan ook vooral uit gaan naar conditie van lichaam en bevedering, alsmede naar kleuregaliteit en symmetrie van de tekening. In afwijking tot de maskeramadine dient de witoor maskeramadine een iets lichtere buikkleur voor de broektekening te tonen. De algemene lichaamskleur is lichter dan de nominaatvorm en dient dan ook als zodanig beoordeeld te worden. Daarnaast is het van belang de snavelkleur juist te beoordelen. Deze kleur is iets lichter dan bij de maskeramadine. Voor verdere keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de maskeramadine.

BIJ HET HOOFDSTUK AIDEMOSYNA.

De Ceresamadine. Aidemosyna modesta.

Het genus Aidemosyna beslaat één soort, welke zijn thuis heeft in Oost Australië. Door verschillende ornithologen wordt de ceresamadine gezien als de Australische vertegenwoordiger van het in Afrika thuis horende genus euodice (de zilver- en loodbekjes). Men wijst hierbij op het pigmentbezit. Nauw verwante soorten in Australië zijn de soorten van het genus Neochmia, alsmede de soort Lonchura pectoralis.

DE CERESAMADINE.

Wetenschappelijke naam: Aidemosyna modesta.
Duits: Zeres Amadine.
Engels: Cherry finch.
Frans: Diamant modeste.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE CERESAMADINE.

De vederstructuur van de ceresamadine is te verdelen in een drietal veergroepen. In deze veergroepen is het pigment bezit als volgt vastgelegd:

a). Kop.

De bevedering van de kop bevat eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine, de bovenkop bevat bovendien een hoeveelheid rood carotenoïde.

b). Staartpennen.

De bevedering bevat veel eumelanine en mogelijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

c). Rug-, vleugeldek, wangen, borst, buik, flanken en stuit-staartdek.

De bevedering bevat eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine en bruin eumelanine.

De snavel bevat zwart eumelanine. Dit pigment is ook beperkt aanwezig in de poten en nagels.

2: MUTATIES BIJ DE CERESAMADINE.

De mutatie, welke is opgetreden bij de ceresamadine noemt men isabel, naar de verschijningsvorm, welke lichte beigebruine kleuren toont, maar heeft geen relatie met de isabel / roodbruin verschijningsvorm van de grasvink- en lonchurasoorten. Een betere naam zou dan ook de bruinmutatie zijn. Gekozen is echter voor de naam isabel, naar het uiterlijk van de vogel. De nog jonge isabel mutatie is in 1981 ontstaan. Het betrof hier een pop en deze is vervolgens in het bezit gekomen van de heer J.W. Tissink uit Oost-Souburg. Het duurde tot 1985 dat er van enige kweekresultaten gesproken kon worden. De eerste isabel man werd in 1986 geboren.

3: KLEURVERERVING VAN DE CERESAMADINE.

Voor een uitgebreide omschrijving van de erfelijkheidsregels wordt verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutatie:

Isabel x^i = Totale verhindering eumelanine oxydatie (is in theorie de bruinmutatie).

De volledige formule voor de wildkleur ceresamadine, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit:

Voor de man: x^{i+}/x^{i+} .

Voor de pop: x^{i+}/y .

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE CERESAMADINE.

- Formaat:** Een ceresamadine moet minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.
- Model:** De ceresamadine is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar, maar moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein, maar moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.
- Staart:** De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd, tot aan de twee middelste staartpennen toe.
- Houding:** Een ceresamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achter zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de ceresamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een ceresamadine met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

5: KLEUR EN TEKENING VAN DE CERESAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de ceresamadine zijn de volgende kleurslagen opgenomen:

- wildkleur.
- isabel.

b). Tekening:

Teugel en

bovenschedel: Bij de man vormen de teugel en bovenschedel een aaneengesloten veerveld. De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Op de achterschedel gaat deze tekening geleidelijk over in de nekkleur.

Bij de pop worden de bovenschedel en oogteugel gescheiden door een lichte wenkbrauwstreep.

Kinvlek: Alleen bij de man is een kinvlek aanwezig. Deze is peervormig, begint aan de basis van de ondersnavel en heeft hier ook de breedte van de ondersnavel. De peervorm is het smalst aan de snavelbasis. De afscheiding van de bef wordt gevormd door een scherp en regelmatig gebogen lijn, welke loopt van snavelbasis tot snavelbasis.

De pop toont deze kinvlek niet.

Streeptekening: Op wangen, borst, flanken, buik en bovenstaartdek is een regelmatige dwarsstreping aanwezig. Deze tekening is op de wangen zeer fijn. Op de overige veerdelen is deze tekening prominent aanwezig. Indien dit tekeningpatroon optimaal getoond wordt, vormt het regelmatig en scherp afgetekende horizontale strepen over de borst en flanken.

Vleugeltekening: Alle veren van het vleugeldek bezitten een witte stip op het uiteinde van de veer. In de pennen worden deze stippen meer ovaalvormig. De tekening vormt over het vleugeldek een aantal regelmatig gebogen rijen. Op de buitenste armpennen wordt dit een witte zoom.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

CERESAMADINE WILDKLEUR, (Man).

Kop, keel en nek:

Teugel, voorhoofd en bovenschedel:	Zwartbruin, met een duidelijk karmijnrode gloed, op het achterhoofd overgaand in de donkerbruine kleur van de nek.
Kinvlek:	Zwartbruin.
Wangen:	Wit, met een minimale aanzet van de streeptekening onder het oog, welke in de oorstreek duidelijk aanwezig moet zijn.

Rug- en vleugeltekening:

Rug en vleugeldekveren:	Vanaf de nek egaal donkerbruin. De vleugeltekening is wit.
Borst, flanken, buik:	Wit, met daarop de donkerbruine streeptekening. Richting aars verdwijnt de streeptekening.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit, met een regelmatige donkerbruine streeptekening. Deze tekening is vrij grof.
Staart:	Zwartbruin. De buitenste drie staartpennen bezitten aan weerszijden een witte punt.
Onderstaartdekveren:	Wit.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan
Snavel:	Zwart. De zijkanen van de ondersnavel zijn aan de basis blauwgrijs.
Poten:	Donker vleeskleurig.
Nagels:	Donker vleeskleurig.

CERESAMADINE WILDKLEUR, (Pop).

Als de man, m.u.v.:

Kop, keel en nek:

Teugel en bovenschedel:	De teugel en de bovenschedel worden gescheiden door een witte wenkbrauwstreep, welke aan de snavelbasis rood toont.
Kinvlek:	Ontbreekt. De keel is wit, met een minimale aanzet van de streeptekening.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De cerasamadine is beslist niet smal of iel van model. De kop dient langgerekt en rond van vorm te zijn. Een afgeplatte schedel is derhalve fout. De lichaamskleur van de pop is lichter bruin dan van de man. De fijne tekening dient zo regelmatig mogelijk te verlopen. De vleugeltekening dient zo symmetrisch mogelijk aanwezig te zijn. Bij jonge vogels is deze tekening in plaats van wit, soms nog vaalbruin van kleur. Dergelijke vogels kunnen nimmer voor een maximale tekeningswaardering in aanmerking komen. De pop mist de kinvlek en vertoont een wenkbrauwstreep. Het tonen van een wenkbrauwstreep bij de man is een ernstige fout. Het tonen van een kinvlek bij de pop is eveneens duidelijk foutief. Vanzelfsprekend zal dat bij kleur moeten worden bestraft. Een cerasamadine is van nature rustig van aard.

CERESAMADINE, ISABEL, (Man).

Kop, keel en nek:

Teugel, voorhoofd en bovenschedel:	Donkerbruin, met een karmijnrode gloed, welke op de schedel helderder karmijnrood is, op het achterhoofd overgaand in de warm beigebruine kleur van de nek.
Kinvlek:	Donkerbruin.
Wangen:	Wit, met een minimale aanzet van de streeptekening onder het oog, welke in de oorstreek duidelijk aanwezig moet zijn.

Rug- en vleugeltekening:

Rug en vleugeldekveren:	Vanaf de nek egaal warm beigebruin. De vleugeltekening is wit.
Borst, flanken, buik:	Wit, met daarop de beigebruine streeptekening. Richting aars verdwijnt de streeptekening.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit, met een regelmatige beigebruine streeptekening. Deze tekening is vrij grof.
Staart:	Donkerbruin. De buitenste drie staartpennen bezitten aan weerszijden een witte punt.
Onderstaartdekveren:	Wit.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan
Snavel:	Hoornkleurig.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig.

CERESAMADINE, ISABEL, (Pop).

Als bij de man, m.u.v.:

Kop, keel en nek:

Teugel en bovenschedel:	De teugel en de bovenschedel worden gescheiden door een witte wenkbrauwstreep, welke aan de snavelbasis rood toont.
Kinvlek:	Ontbreekt. Hier is de keel wit, met een minimale aanzet van de streeptekening.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor de algemene keurtechnische aanwijzingen wordt verwezen naar de wildkleur. De isabel ceresamadine dient goed warm beigebruin en egaal van kleur te zijn. De vleugelpennen dienen deze zelfde kleur te hebben. Indien dit niet het geval is, dient hier bij kleur gestraft te worden. De karmijnrode gloed is door de melanine reductie duidelijker zichtbaar en dient als zodanig beoordeeld te worden. De isabel mutatie is niet van invloed op het formaat en/of type van de vogel. Hier dient dan ook streng op toegezien te worden. Kleine- of smalle vogels worden in de rubriek formaat en/of model, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft.

BIJ HET HOOFDSTUK EMBLEMA.

Het genus *Emblema* bestaat uit een viertal soorten. De diamantvink, *Emblema guttata*, is in Europa de meest voorkomende vertegenwoordiger van dit genus. De roodooramadine, *Emblema oculata*, en de vuurstaartamadine, *Emblema bella*, zijn twee zeer nauw verwante soorten. De laatste, tot dit genus horende soort, is de geschilderde astrilde, *Emblema picta*.

1. De diamantvink, *Emblema guttata*.

De diamantvink heeft, sinds begin zestiger jaren de uitvoer uit Australië werd stopgezet, een verregaande domesticatie ondergaan. Door de intensieve kweek is een aantal mutaties opgetreden, welke door intense aandacht van de kwekers zijn vastgelegd. In deze standaard worden deze mutatie beschreven in hun ideaalbeeld. De diamantvinken hebben, al dan niet gewild, door de veelvuldige kweek zowel een negatieve als een positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten mag de diamantvink als echte cultuurvogel worden aangemerkt. De beschreven standaard van de diamantvink zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

- 1) Vederstructuur.
- 2) Mutaties.
- 3) Kleurvererving.
- 4) Fysieke standaard.
- 5) Beschrijving van de kleurslagen.

2. De roodooramadine, *Emblema oculata*.

3. De vuurstaartamadine, *Emblema bella*.

Deze twee soorten komen momenteel waarschijnlijk niet in Europa voor. In 1971 zijn door Dr. R Burkhard uit Kusnacht een 20-tal roodooramadinen in gevangenschap gehouden, waarna in 1974 de eerste Europese kweek volgde. Deze populatie is echter, als gevolg van een infectie, verloren gegaan. In Australië wordt momenteel, onder wetenschappelijke begeleiding, een aantal kweekpogingen ondernomen. Hoewel niet zeker, bestaat de angst, dat ook de populatie in de vrije natuur in aantal afneemt. De vuurstaartamadine komt in Australië wat meer voor, echter ook van deze soort is erg weinig bekend. In deze standaard zijn van deze twee soorten herkenningbeschrijvingen opgenomen, welke zijn opgesteld aan de hand van een aantal wetenschappelijke beschrijvingen, alsmede balgen onderzoek.

4 De geschilderde astrilde, *Emblema picta*.

Hoewel niet veelvuldig, wordt in Nederland regelmatig met de geschilderde astrilde gekweekt. Door kwekers wordt ook wel de wetenschappelijke naam gebruikt. In deze standaard wordt, volgens afspraak binnen de N.B.v.V. , de Nederlandse naam gebruikt. Enige jaren geleden is een in kleur afwijkende geschilderde astrilde aangetroffen. Het betrof hier een vogel waarvan het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar is waar te nemen als oranje. Onderzoek tijdens het schrijven van deze standaard heeft echter niet het aantreffen van nakweek van deze vogel opgeleverd, zodat deze kleurafwijking ook niet in de standaard is opgenomen

DE DIAMANTVINK.

Wetenschappelijke naam:	Emblema guttata.
Duits:	Diamant Fink.
Engels:	Diamond Firetail
Frans:	Diamant a goutelletes.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE DIAMANTVINK.

De vederstructuur van de diamantvink is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd:

a). Kop.

De bevedering bevat een beperkte hoeveelheid eumelanine.

b). Rug en vleugeldek.

De bevedering bevat eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

c). Teugel, borstband, flanken en staart.

De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een sterk variabele hoeveelheid bruin eumelanine.

d). Buik en onderstaartdekveren.

De bevedering is pigmentloos.

e). Stuit en bovenstaartdekveren.

De bevedering bevat rood carotenoïde.

In de hoorndelen van de snavel is eveneens rood carotenoïde afgezet.

2: MUTATIES BIJ DE DIAMANTVINK.

a). De bruin mutatie.

De bruin mutatie wordt in kwekers kringen isabel genoemd. De oorsprong van de bruin mutatie bij de diamantvink is te vinden in 1973. Door de heer Blankhorst uit Twello werd in een nestje wildkleur diamantvinken een kleurafwijkende vogel aangetroffen. De bruin mutatie is binnen de orde van de prachtvinken een veelvuldig voorkomende mutatie. De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur, de oxydatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de diamantvink is de bruin mutatie in de kleur van de kop en het vleugeldek waar te nemen, waaruit de grijze kleur is gewijzigd in bruin tinten en de kleur van de tekening en de staartpennen, welke i.p.v. zwart, als zeer donker bruin is waar te nemen. Het carotenoïde bezit is ongewijzigd.

b). De bleekrug mutatie.

De bleekrug mutatie wordt in kwekers kringen wel bruinvleugel genoemd. De oorsprong van de bleekrug mutatie bij de diamantvink is door ons niet precies achterhaald, maar zal waarschijnlijk midden jaren zestig zijn ontstaan.

De bleekrug mutatie, welke bij de diamantvink is opgetreden, komt nagenoeg overeen met de bleekrug mutatie bij de zebrevink. In het rug- en vleugeldek, alsmede in de vleugelpennen, is de hoeveel eumelanine sterk gereduceerd. Deze mutatie heeft tot gevolg dat het rugdek niet meer grijsbruin maar bruin van kleur is. De reductie van eumelanine in de tekening blijft beperkt en is voor het oog niet of nauwelijks waarneembaar. Het carotenoïde bezit is ongewijzigd. De kweek van de bleekrug mutatie is zeer beperkt en vraagt van de kwekers de nodige aandacht. Wanneer dit niet gebeurt, is de kans groot, dat deze mutatie zal verdwijnen.

c). De pastel mutatie.

Sinds twee jaar wordt in een stam diamantvinken een andere mutatie aangetroffen. Een eerste verkenning doet een pastel mutatie vermoeden. De melanine in de kop en het rug- en vleugeldek is sterk gereduceerd, wat overblijft zijn zeer lichte zilvergrijze tinten. De eumelanine in de tekeningveervelden en staartpennen is sterk gereduceerd, wat wij waarnemen als een zilvergrijze kleur. Het carotenoïde bezit blijft ongewijzigd.

d). De oranjesnavel mutatie.

Ongeveer gelijktijdig met de bleekrug mutatie is een mutatie van het carotenoïde opgetreden. De oranjesnavel mutatie bevindt zich in Nederland juist buiten het experimentele stadium. Deze mutatie heeft

als gevolg dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als oranje waarneembaar is. De mutatie is herkenbaar in de kleur van de snavel en van de stuit en bovenstaartdekveren. Tevens wordt het aantal phaeomelanine korrels in beperkte mate gereduceerd. Hierdoor ontstaat een vrij koude bevederingskleur.

3: KLEURVERERVING VAN DE DIAMANTVINK.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties:

Pastel: p = Kwantitatieve reductie eumelanine en phaeomelanine in de bevedering.
Oranjesnavel: c = Kwantitatieve reductie carotenoïde in de veren en hoorndelen.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties:

Bruin: x^b = Kwalitatieve eumelanine reductie. Is in theorie een bruinmutatie.
Bleekrug: x^{bl} = Kwantitatieve eumelanine reductie in de bevedering van het rug- en vleugeldeken en een beperkte kwantitatieve eumelanine reductie in de tekening veervelden.

De volledige formule voor de wildkleur diamantvink, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit:

Voor de man: $x^{b+,bl+}/x^{b+,bl+},p^+/p^+,c^+/c^+$. Voor de pop: $x^{b+,bl+}/y,p^+/p^+,c^+/c^+$.

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE DIAMANTVINK.

- Formaat:** De diamantvink moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.
- Model:** De diamantvink is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben. De kop - neklijn is een gebogen lijn. De kop dient rond van vorm te zijn. De lijnen lopen door in de nek, welke vol en breed moet zijn. Het lijkt of de kop zonder herkenbare overgang, via de nek, voortkomt uit het lichaam.
- Staart:** De staart is kort en afgeplat.
- Houding:** De diamantvink moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.
- Conditie:** Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de diamantvink dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een diamantvink met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

5: KLEUR EN TEKENING VAN DE DIAMANTVINK.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de diamantvink zijn de volgende kleurslagen opgenomen:

Wildkleur.
Bruin.
Pastel.
Bleekrug.
Oranjesnavel wildkleur.

Daarnaast worden in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de diamantvink opgenomen de mutatie combinatie's :

Oranjesnavel bruin.
Oranjesnavel bleekrug.

Nog niet opgenomen in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de diamantvink zijn de mutatiecombinatie's:

Pastel bruin .
Pastel bleekrug .
Oranjesnavel pastel .
Bleekrug bruin .

De kweek hiervan is zeer beperkt en erg experimenteel en heeft nauwelijks toegevoegde waarde.

b). Tekening:

Oogteugel: De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog.

Borstband: De borstband wordt aan de bovenzijde afgesloten door een regelmatig, scherp afgetekende lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De borstband is ongeveer 12 mm. breed. Bij de pop minimaal smaller. De onderkant van borst is een regelmatig, scherp afgetekende lijn, welke loopt van flank tot flank.

Flanktekening: De flanken lopen van de bovenzijde van de borstband richting staart, tot op de hoogte van de aars. De flank is bezet met 3 rijen regelmatig verdeelde ronde stippen, welke richting staart wat groter van diameter zijn.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

DIAMANTVINK, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd achterkop en nek: Muisgrijs.
Wangen: Muisgrijs, iets lichter dan de kop.
Keel- en kinstreek: Wit. (De overgang wangen - keel is geleidelijk).
Teugels: Zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekken: Grijsachtig bruin. De kleurscheiding tussen de muisgrijze nek en de grijsachtig bruine mantel is

Vleugelpennen: regelmatig, scherp en contrastrijk.
Grijsachtig bruin.

Borstband: Zwart.
Flanken: Zwart, voorzien van witte stippen.
Buik, aars en onderstaartdekken: Wit.
Stuit en bovenstaartdekken: Intens rood.
Staart: Zwart.
Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter van kleur).

Snavel: Intens diep rood.
Poten: Grijsbruin.
Nagels: Grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De diamantvink heeft een fors geblokt type en daarmee een enigszins gedrongen model. Soms worden

diamantvinken door het opkooien vet. In eerste instantie lijkt dit het geblokte type gunstig te beïnvloeden. Naarmate de vogel echter vetter wordt, zal het vet op de borst en rond de aars gaan toenemen. Hierdoor wordt de borst hoekig en zakt de aarsstreek uit. Dit beïnvloedt het model negatief. De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en heeft de breedte van het oog. Soms ziet men diamantvinken, waarbij de teugel erg breed wordt en als het ware om het oog, naar achter toe doorloopt. Dit is fout en dient bij de rubriek tekening bestraft te worden. De diamantvink heeft een werkhouding. Bij het tonen van deze werkhouding zal de flankbevedering enigszins zijn opgezet. Dit dient niet als "losse bevedering" te worden aangemerkt. De stippen van de flanktekening dienen helder wit en volledig rond te zijn, op een intens zwarte flank. Indien de flankbevedering compleet is en volledig uitgegroeid, zullen de stippen drie volkomen evenwijdige lijnen vormen, welke lopen vanaf de bovenkant van de flank tot aan de hoogte van de aars. Een onregelmatige stipverdeling of missende stippen dienen, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij de rubriek tekening. De borstband dient bij de mannen minimaal 12 mm breed te zijn. Bij de pop is dit minimaal minder. De afscheiding van de borstband dient volledig strak te zijn en egaal intens zwart van kleur. De boven- en onderkant verlopen evenwijdig. Een rafelige of vlekkerige borstband is fout en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij tekening. De muisgrijze kopkleur moet doorlopen tot aan de zwarte teugelstreep en snavel. Lichtere en/of witte veervelden zijn hier fout en dienen als zodanig bestraft te worden, naar gelang de ernst van de fout, in de rubriek kleur.

Bij broedrijpheid van de man is bij deze de snavelkleur meer donker paars-rood en de ring van washuid rondom de ogen meer en dieper rood van kleur. Dit mag nimmer als fout worden aangemerkt. Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. Soms heeft de diamantvink een wat gele aarsbevedering. Dit ontstaat door vuil en ontlasting en dient als fout te worden aangemerkt. De buikbevedering dient helder wit te zijn.

Het geslachtsverschil bij de wildkleur is meestal te zien aan de iets smallere borstband en minder intens gekleurde oogring.

Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan een zwarte kleur van de snavel, niet doorgekleurde wasring rond de ogen en de borst- en flankkleur is zwartgrijs. De stippen in de flanken doen streperig aan. Dergelijke vogels dienen overeenkomstig de fout bestraft te worden.

DIAMANTVINK, BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd achterkop en nek:	Lichtbruin.
Wangen:	Lichtbruin, iets lichter dan de kop.
Keel- en kinstreek:	Wit.
Teugels:	Zwartbruin.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren:	Bruin. De kleurscheiding tussen de lichtbruine nek en de bruine mantel is regelmatig, scherp en contrastrijk.
Vleugelpennen:	Bruin.
Borstband:	Zwartbruin.
Flanken:	Zwartbruin, voorzien van witte stippen.
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Intens helder rood.
Staart:	Zwartbruin.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rood van kleur).
Snavel:	Intens diep rood.
Poten:	Grauwbruin.
Nagels:	Grauwbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo donker en vooral egaal mogelijk zwartbruin te zijn. Veelvuldig komt een vlekkerige borstband voor. Dit dient, hoewel met enige soepelheid, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij de rubriek tekening. Hoewel de tekening van de pop iets lichter van kleur mag zijn, dient ook hier de voorkeur naar de diepst gekleurde exemplaren uit te gaan. Het kleurbeeld van de bruine kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. De duimveertjes hebben in het algemeen een iets lichter veerhart. Dit dient met enige souplesse beoordeeld te worden. Hoewel de snavelkleur van de bruine kleurslag hetzelfde omschreven wordt dan bij de wildkleur, is de intens dieprode kleur moeilijk te benaderen. Een intens dieprode kleur is dan ook gewenst, maar enige clementie bij het keuren is op zijn plaats.

DIAMANTVINK, PASTEL, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, achterkop en nek:	Licht zilvergrijs.
Wangen:	Licht zilvergrijs.
Keel- en kinstreek:	Wit.
Teugels:	Grijs.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren: Licht zilvergrijs. De kleurscheiding tussen de nek en de mantel is, hoewel nauwelijks aanwezig,

regelmatig en scherp.
Vleugelpennen: Licht zilvergrijs, met een crème waas.

Borstband:	Grijs.
Flanken:	Grijs, voorzien van witte stippen.
Buik, aars en onderstaartdekveren:	Wit.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Intens helder rood.
Staart:	Grijs.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rood van kleur).
Snavel:	Intens dieprood.
Poten:	Grijsbruin.
Nagels:	Grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van de pastel kleurslag bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan het zuiver gekleurd zijn van de veervelden. Ook is de kleuregaliteit van belang. Toch dient de pastel kleurslag voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn.

DIAMANTVINK, BLEEKRUG, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, achterkop en nek:	Zilvergrijs.
Wangen:	Zilvergrijs, iets lichter dan de kop.
Keel- en kinstreek:	Wit.
Teugels:	Zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren: Lichtbruin, met een grijze waas. De kleurscheiding tussen de zilvergrijze nek en de licht bruine mantel is regelmatig, scherp en contrastrijk.

Vleugelpennen: Lichtbruin.

Borstband: Zwart.

Flanken: Zwart, voorzien van witte stippen.

Buik, aars en onderstaartdekveren: Wit.

Stuit en bovenstaartdekveren: Intens helder rood.

Staart: Zwart.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rozerood van kleur).

Snavel: Intens diep rood.

Poten: Grijsbruin.

Nagels: Grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de bleekrug kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. De kleur van de tekening dient zo zwart en vooral egaal mogelijk te zijn. Soms komt een wat lichtere of vlekkerig borstband voor. Dit dient streng en al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden bij de rubriek tekening.

Het kleurbeeld van de bleekrug kleurslag dient, meer nog dan bij de wildkleur, vol en intens te zijn van een perfecte kleuregaliteit. De kleur van de kop is lichter dan de wildkleur. Een bleke en vlekkerige kleur van mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden. Het bruin van de rug is echter kouder dan bij de kleurslag bruin.

Hoewel de snavelkleur van de bleekrug kleurslag het zelfde omschreven wordt dan bij de wildkleur, is de intens diep rode kleur moeilijk te benaderen. Hoewel een intens diep rode kleur vereist wordt, is enige clementie bij het keuren gewenst.

DIAMANTVINK, ORANJESNAVEL WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, achterkop en nek: Muisgrijs.
Wangen: Muisgrijs, iets lichter dan de kop.
Keel- en kinstreek: Wit.
Teugels: Zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekken: Koud grijsachtig bruin. De kleurscheiding tussen de muisgrijze nek en de koud grijsachtig bruine

Vleugelpennen: mantel is regelmatig, scherp en contrastrijk.
Koud grijsachtig bruin.

Borstband: Zwart.

Flanken: Zwart, voorzien van witte stippen.

Buik, aars en onderstaartdekveren: Wit.

Stuit en bovenstaartdekveren: Oranjegeel.

Staart: Zwart.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rozerood van kleur).

Snavel: Oranjegeel.

Poten: Grijsbruin.

Nagels: Grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de oranjesnavel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur.

Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook naar de wildkleur verwezen.

Voor de keurtechnische aanwijzing betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur.

Bij de oranjesnavel mutatie moeten we streven naar een egale en zo diep mogelijk oranjegele stuit en snavelkleur.

De totaalkleur is t.o.v. de wildkleur wat kouder. Dit kleurbeeld ontstaat door een beperkte reductie van het aantal phaeomelanine korrels. Deze koudere kleur is het logische gevolg hiervan en dient dan ook niet bestraft te worden.

DIAMANTVINK, ORANJESNAVEL BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, achterkop en nek:	Lichtbruin.
Wangen:	Lichtbruin, iets lichter dan de kop.
Keel- en kinstreek:	Wit.
Teugels:	Zwartbruin.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren: Bruin. De kleurscheiding tussen de lichtbruine nek en de bruine mantel is regelmatig, scherp en contrastrijk.

Vleugelpennen: Bruin.

Borstband: Zwartbruin.

Flanken: Zwartbruin, voorzien van witte stippen.

Buik, aars en

onderstaartdekveren: Wit.

Stuit en bovenstaartdekveren: Oranjegeel.

Staat: Zwartbruin.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rood van kleur).

Snavel: Oranjegeel.

Poten: Grauwbruin.

Nagels: Grauwbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De oranjeavel bruin is een mutatie combinatie. Naast de fysieke eigenschappen, welke overeenkomstig de wildkleur dienen te zijn en aldus verwezen wordt naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur, dient rekening gehouden te worden met de typische kenmerken van de gebruikte mutatie's. Het kleurbeeld van de oranjeavel bruin komt overeen met de bruin kleurslag, maar is door de werking van de oranjeavel mutatie wat kouder van kleur. Deze koudere kleur is het logische gevolg hiervan en mag dan ook niet bestraft worden.

Gezien de beperkte kweek van deze mutatie combinatie, dient de keuring met enige souplesse te gebeuren, waarbij het ideaal van de standaard echter niet uit het oog verloren mag worden.

DIAMANTVINK, ORANJESNAVEL BLEEKRUG, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, achterkop en nek:	Zilvergrijs.
Wangen:	Zilvergrijs, iets lichter dan de kop.
Keel-en kinstreek:	Wit.
Teugels:	Zwart.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren: Lichtbruin, met een grijze waas. De kleurscheiding tussen de zilvergrijze nek en de licht bruine mantel is regelmatig, scherp en contrastrijk.

Vleugelpennen: Lichtbruin.

Borstband: Zwart.

Flanken: Zwart, voorzien van witte stippen.

Buik, aars en onderstaartdekveren: Wit.

Stuit en bovenstaartdekveren: Oranjegeel.

Staart: Zwart.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een rozerode ring van washuid aanwezig. (Bij de pop iets lichter rozerood van kleur).

Snavel: Oranjegeel.

Poten: Grijsbruin.

Nagels: Grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De oranjesnavel bleekrug is een mutatie combinatie. Naast de fysieke eigenschappen, welke overeenkomstig de wildkleur dienen te zijn en aldus verwezen wordt naar de keurtechnische aanwijzingen voor de wildkleur, dient rekening gehouden te worden met de typische kenmerken van de gebruikte mutatie's. Het kleurbeeld van de oranjesnavel bleekrug komt overeen met de bleekrug kleurslag, maar is door de werking van de oranjesnavel mutatie wat kouder van kleur. Deze koudere kleur is het logische gevolg hiervan en mag dan ook niet bestraft worden.

Gezien de beperkte kweek van deze mutatie combinatie, dient de keuring met enige souplesse te gebeuren, waarbij het ideaal van de standaard echter niet uit het oog verloren mag worden.

DE ROODOORAMADINE.

Wetenschappelijke naam:	Emblema oculata.
Duits:	Rotohramadine.
Engels:	Red-eared firetail.
Frans:	Astrild a oreillens rouges.

1. VEDERSTRUCTUUR VAN DE VUURSTAARTAMADINE EN ROODOORAMADINE.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De vederstructuur van de vuurstaart- en roodooramadine is te verdelen in een viertal veergroepen. In deze veergroepen is het pigment bezit als volgt vastgelegd.

a). Kop.

De bevedering van de kop bevat phaeomelanine en een beperkte hoeveelheid eumelanine.

b). Teugel en buik.

De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine, met daarop de witte buiktekening.

d). Borst, rug- en vleugeldek.

De bevedering van het rug- en vleugeldek bevat phaeomelanine in een hogere concentratie dan de borst. In het rugdek bevindt zich ook een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen. In deze veervelden is, als gevolg van een hogere pigment concentratie, een golftekening zichtbaar.

e). Stuit.

De bevedering van het bovenstaartdek bevat rood carotenoïde.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de vuurstaart- en roodooramadine in de snavel carotenoïde.

2. FYSIEKE STANDAARD VAN DE ROODOORAMADINE.

Formaat:	De roodooramadine moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.
Model:	De roodooramadine is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn, is een hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.
Staart:	De staart is kort en afgeplat.
Houding:	De roodooramadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.
Conditie:	Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.
Poten:	De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
Snavel:	De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
Bevedering:	De bevedering van de roodooramadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een roodooramadine met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

3: KLEUR EN TEKENING VAN DE ROODOORAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de roodooramadine is de wildkleur beschreven.

b). Tekening:

- Oogteugel:** De oogteugel loopt van zijkant van de snavel tot aan het oog en is minimaal breder dan het oog. De oogteugel sluit zich achter het oog. De oogteugel loopt aan de basis van de bovensnavel uit langs de snavel.
- Oorvlek:** De oorvlek is een kleine druppelvormige vlek, welke juist achter en onder het oog begint en met de ronde kant van de druppelvorm van het oog is afgekeerd.
- Buik- en flanktekening:** Op de flanken en buik is een stiptekening aanwezig, overeenkomstig de diamantvink. Het verschil met de diamantvink is, dat de stiptekening niet beperkt blijft tot de flanken, maar op de totale buik en onderstaartdekveren herkenbaar is. De stippen in de aarsbevedering en onderstaartdekveren zijn aanmerkelijk minder scherp van vorm en intenser van kleur dan op de buik.
- Golftekening:** Op de kop, borst, mantel, rug-, vleugeldek, vleugel- en staartpennen is op elke veer een fijne golftekening zichtbaar. Op de kop en borst is deze golftekening fijner dan op de rest van de bevedering.

4. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

ROODOORAMADINE WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Bovenkop:	Olijfbruin, met zwart-bruine golftekening.
Teugel:	Zwart.
Oorvlek:	Vuurrood. Bij de pop iets minder intens van kleur.
Kin en keel:	Licht olijfbruin, met fijne zwartbruine golftekening.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren:	Olijfbruin, met een fijne zwartbruine golftekening.
Vleugelpennen:	Olijfbruin, iets donkerder dan de rug, met een zwartbruine golftekening.

Borst:	Licht olijfbruin, wat lichter van kleur dan de rug, met een fijne zwarte golftekening. De afscheiding met de buik wordt gevormd door een regelmatig gebogen, scherp afgetekende lijn, welke loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht.
--------	---

Buik en flanken: Zwart, met witte stiptekening.

Anaalstreek en onderstaartdekveren: Grijsachtig, met vuilwitte stiptekening.

Stuit en bovenstaartdekveren: Vuurrood.

Staartpennen: Bruin, met fijne zwarte golftekening.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een grijsblauwe ring van washuid aanwezig.

Snavel: Rood.

Poten: Hoornkleurig.

Nagels: Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend, is de roodooramadine niet in Europa aanwezig. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving, maar van een herkenningsbeschrijving. Indien een roodooramadine ter keuring wordt aangeboden dient deze voornamelijk op lichaams- en bevederingconditie beoordeeld te worden, alsmede op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening en is melding aan de keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten gewenst.

Het geslachtverschil tussen man en pop is zeer beperkt. Het duidelijkst komt dit geslachtsverschil tot uiting in de oorvlek, welke bij de pop minder intens van kleur is dan bij de man. Daarnaast is in het algemeen de pop wat minder intens gekleurd dan man.

Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, zijn te herkennen aan een minder diep gekleurde snavel, het missen van de zwarte oogteugel en de zwarte buik en flanken met de witte stiptekening.

DE VUURSTAARTAMADINE.

Wetenschappelijke naam:	Emblema bella.
Duits:	Feuerschwanz amadine.
Engels:	Beautiful firetail.
Frans:	Diamant a queue de feu.

1: FYSIEKE STANDAARD VAN DE VUURSTAARTAMADINE.

Formaat:	De vuurstaartamadine moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.
Model:	De vuurstaartamadine is een forse, geblokte vogel, met een enigszins gedrongen model. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn is een enigszins hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.
Staart:	De staart is kort en afgeplat.
Houding:	De vuurstaartamadine moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.
Conditie:	Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.
Poten:	De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
Snavel:	De snavel is kegelvormig en naar verhouding vrij kort, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
Bevedering:	De bevedering van de vuurstaartamadine dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een vuurstaartamadine met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

2: KLEUR EN TEKENING VAN DE VUURSTAARTAMADINE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de vuurstaartamadine is de wildkleur beschreven.

b). Tekening:

Oogteugel:	De oogteugel loopt van de zijkant van de snavel tot aan het oog en is minimaal breder dan het oog. De oogteugel sluit zich achter het oog. De oogteugel loopt aan de basis van de bovensnavel uit, langs de snavel, wat breder dan bij de roodooramadine, waardoor een voorhoofdband ontstaat.
Golftekening:	Op de kop, borst, buik, mantel, rug-, vleugeldek, vleugel- en staartpennen is op elke veer een fijne golftekening zichtbaar. Op de kop en borst is deze golftekening fijner dan op de rest van de bevedering.

3. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

VUURSTAARTAMADINE WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop keel en nek:

Bovenkop:	Olijfbruin, met zwartbruine golftekening.
Teugel en voorhoofdband:	Zwart.
Oorstreek:	Licht olijfbruin. Bij de man iets minder uitgebreid dan bij de pop.
Kin en keel:	Licht grijsachtig olijfbruin, met fijne zwartbruine golftekening.

Rug en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren:	Licht olijfbruin, met een fijne zwartbruine golftekening.
Vleugelpennen:	Olijfbruin, iets donkerder dan de rug, met een zwartbruine golftekening.

Borst, buik en flanken: Licht grijsachtig olijfbruin.

Anaalstreek en

onderstaartdekveren: Zwart. De pop mist de zwarte kleur van de aarsbevedering en toont hier de kleur en tekening van de buik.

Stuit en bovenstaartdekveren: Vuurrood.

Staartpennen: Bruin, met een fijne zwarte golftekening. Aan het uiteinde zijn de staartpennen zwart en missen de golftekening.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een lichtblauwe ring van washuid aanwezig.

Snavel: Rood.

Poten: Hoornkleurig.

Nagels: Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend, is de vuurstaartamadine niet in Europa aanwezig. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving, maar van een herkenningsbeschrijving. Indien een vuurstaartamadine ter keuring wordt aangeboden dient deze voornamelijk op lichaams- en bevederingsconditie beoordeeld te worden, alsmede op kleuregaliteit en symmetrie van de tekening. Bovendien is melding aan de keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten gewenst.

Jonge vogels, welke nog niet volledig op kleur zijn, zijn te herkennen aan een minder diep gekleurde snavel, het missen van de zwarte aarsbevedering en onderstaartdekveren.

DE GESCHILDERDE ASTRILDE.

Wetenschappelijke naam:	Emblema picta.
Duits:	Gemalter astrild.
Engels:	Painted Firetail
Frans:	Embleme peint.

1. VEDERSTRUCTUUR VAN DE GESCHILDERDE ASTRILDE.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De vederstructuur van de geschilderde astrilde is te verdelen in een viertal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

a). Kop.

De bevedering bevat phaeomelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine.

b). Masker, stuit en buiktekening.

De bevedering bevat rood carotenoïde.

c). Borst, buik, onderstaartdekveren en flanken.

De bevedering bevat eumelanine, met daarop de witte flank- en borsttekening.

d.) Rug-, vleugeldek en staartpennen.

De bevedering bevat phaeomelanine en mogelijk een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de geschilderde astrilde in de hoorndelen van de snavel carotenoïde en eumelanine. De poten tonen een rode waas.

2: FYSIEKE STANDAARD VAN DE GESCHILDERDE ASTRILDE.

Formaat:	De geschilderde astrilde moet een forse indruk geven en minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model.
Model:	De geschilderde astrilde heeft een enigszins plomp, gedrongen model met een relatief kleine kop en korte staart. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, regelmatig gebogen zijn. De kop - neklijn is een enigszins hol gebogen lijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De in verhouding korte staart is afgeplat. De borst is tamelijk zwaar en van voren gezien goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte hebben.
Staart:	De staart heeft een minimale V-vorm.
Houding:	De geschilderde astrilde is een vrij onrustige vogel, welke wel relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit. De staartpennen worden enigszins naar buiten gedragen, waardoor een V-vorm ontstaat.
Conditie:	Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.
Poten:	De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
Snavel:	De snavel heeft een spits model, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
Bevedering:	De bevedering van de geschilderde astrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een geschilderde astrilde met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

3: KLEUR EN TEKENING VAN DE GESCHILDERDE ASTRILDE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de geschilderde astrilde is alleen de wildkleur opgenomen.

b). Tekening:

Maskertekening: De maskertekening loopt als een brede band over het voorhoofd, welke weg buigt boven langs het oog. Aan de achterzijde van het oog vormt de maskertekening een punt. Aan de onderzijde loopt het masker uit in de keel. De afscheiding van het masker is regelmatig. Aan de onderzijde vloeit het masker over in de keel. Het masker dient egaal gekleurd te zijn. Bij de pop is dit masker afwezig en beperkt zich tot enkele rode veertjes rond de oogteugel.

Flank- en

borsttekening: Op de borst en brede flanken is een regelmatige stiptekening aanwezig. Aan de bovenzijde van de flank zijn de stippen rond. Richting onderkant van de flank worden deze stippen groter en meer ovaal, doordat het hier de top van de veren betreft. Bij de mannen is deze stiptekening t.o.v. de poppen minder prominent. Bij de pop loopt de stiptekening aan de bovenzijde van de flank tot de keel.

Buiktekening: Op het midden van de buik is een onregelmatige lengtestreep aanwezig. De voorkeur gaat uit naar de meest uitgebreide buiktekening. Voorwaarde is wel, dat deze tekening symmetrisch is en egaal gekleurd. Bij de pop is deze tekening veel minder uitgebreid en beperkt zich soms tot een enkel veertje.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

GESCHILDERDE ASTRILDE, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, teugel en oogstreek,
kin en keel (maskertekening): Diep scharlakenrood. De pop is hier bruin, gelijk de nek.
Boven-, achterkop, nek en
wangen: Egaal bruin.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel, rug en vleugeldekveren: Egaal bruin. De vleugeldekveren tonen een minimale hamertekening.
Vleugelpennen: Egaal bruin, iets donkerder dan de rug.

Borst en flanken: Intens zwart, voorzien van witte stiptekening. De pop heeft zwartbruine flanken.

Buik, aars en

onderstaartdekveren: Zwart. De pop is hier zwartbruin.

Buiktekening: Scharlakenrood. Bij de pop wat minder uitgebreid.

Stuit en bovenstaartdekveren: Helder scharlakenrood.

Staart: Zwartbruin, met een rode buitenvlag.

Ogen: Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rondom de ogen is een wat lichtere ring van washuid aanwezig.

Bovensnavel: Zwart, met midden op een rode lengtestreep, welke uitloopt in een rode snavelpunt.

Ondersnavel: Rood, aan de snavelbasis kleurloos.

Poten: Hoornkleurig, met oranje waas.

Nagels: Hoornkleurig, met oranje waas.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Hoewel de geschilderde astrilde een enigszins plomp en gedrongen model heeft, wekt hij de indruk, als hij in beweging is, een relatief slanke vogel te zijn, welke in het algemeen vrij onrustig is en zich graag op de grond ophoudt. Het is wel van belang, dat hierdoor de vogel niet iel overkomt en zonder meer ook op stok komt. Door deze beweeglijkheid komen regelmatig veerbeschadigingen voor. Dit is ongewenst en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden in de rubriek bevedering.

De soort kent een zeer ruime variatie breedte, waar het de rode tekeningsvelden betreft. Het streven is zo uitgebreid mogelijke rode veervelden. Deze tekening dient regelmaat en symmetrie te tonen. Het masker dient een gesloten veerveld te zijn. Een vlekkerige masker- of buiktekening dient (hoewel met enige souplesse), bestraft te worden. Poppen met rood bij het oog, hebben de voorkeur. De vrij spitse, 10 a 12 mm lange snavel is soorteigen en mag niet vergeleken worden met de andere Emblema soorten. De staart wordt enigszins open gedragen, waardoor een minimale V-vorm ontstaat. Een gespleten staart is echter fout en dient, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft te worden.

De kleur van de poten kent enige variatiebreedte. Soms komt in de poten een zwarte kleur voor, dit is minder gewenst, echter niet fout.

BIJ HET HOOFDSTUK STIZOPTERA.

Het genus Stizoptera beslaat één soort, met een ondersoort, welke hun thuis hebben in noord- en oost Australië.

De bichenow astrilde, Stizoptera b. bichenovii.
Stizoptera b. annulosa.

Door verschillende ornithologen wordt de bichenow astrilde geplaatst binnen het genus Poephila, waarbij men wijst naar het overeenkomstige gedrag van de soorten. Wij hechten er echter waarde aan de bichenow astrilde in deze standaard onder te brengen binnen het aparte genus Stizoptera.

De nominaatvorm, Stizoptera b. bichenovii, is in Nederland bekend als de bichenow astrilde en heeft in onze kweekkooien een behoorlijke mate van domesticatie ondergaan. Mutaties echter zijn, voor zover bekend, niet vastgelegd. Dit feit maakt het overbodig de paragrafen: mutaties en kleurvererving van de bichenow astrilde uit te werken.

De ondersoort, Stizoptera b. annulosa, is in Nederland bekend als de zwartstuit bichenow astrilde en is in onze kweekkooien zeer zeldzaam. Soms wordt voor de zwartstuit bichenow astrilde de naam ringel astrilde gebruikt. Om verwarring met de Duitse naamgeving te voorkomen, prefereren wij de naam zwartstuit bichenow astrilde. De kleur- en tekeningsbeschrijving dient dan ook gezien te worden als een herkenningsbeschrijving, welke het mogelijk maakt de zwartstuit bichenow astrilde te herkennen en de soms voorkomende hybride met de nominaatvorm te onderscheiden. Hybriden komen ook voor in Australië, in de gebieden, waar de nominaatvorm en ondersoort samen optrekken.

DE BICHENOW ASTRILDE.

Wetenschappelijke naam: Stizoptera b. bichenovii.
Duits: Ringel astrild.
Engels: Double barred finch, Bicheno finch, Owl finch.
Frans: Diamant de bichenow.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE BICHENOW ASTRILDE.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De vederstructuur van de bichenow astrilde is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

a). **Kop.**

De bevedering bevat phaeomelanine en een zeer beperkte hoeveelheid eumelanine.

b). **Masker-, borst-, stuitband, staart en onderstaartdekveren.**

De bevedering bevat veel eumelanine en waarschijnlijk een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

c). **Borst, buik en flanken.**

De bevedering van de borst bevat een beperkte hoeveelheid carotenoïde, de buik en flanken vertonen phaeomelanine bezit in een zeer beperkte mate.

d). **Rug- en vleugeldek.**

De bevedering bevat phaeomelanine in een hogere concentratie dan de kop en een beperkte hoeveelheid eumelanine, welke in de vleugelpennen wat groter is en toeneemt in de grote vleugelpennen. Op de nek en mantel is een fijne golftekening van eumelanine en in de vleugelpennen een witte vleugeltekening zichtbaar.

e). **Stuit en bovenstaartdekveren.**

De bevedering van de stuit en het bovenstaartdek is wit.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de bichenow astrilde in de hoorndelen eumelanine

2: FYSIEKE STANDAARD VAN DE BICHENOW ASTRILDE.

- Formaat:** De bichenow astrilde moet een forse indruk geven en minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.
- Model:** De bichenow astrilde is een relatief kleine vogel, maar moet desondanks een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de kop tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De staart is afgeplat. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten.
- Staart:** De staart is afgeplat.
- Houding:** De bichenow astrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel van een bichenow astrilde moet kegelvormig en vrij kort zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de bichenow astrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een bichenow astrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

3. KLEUR EN TEKENING VAN DE BICHENOW ASTRILDE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de bichenow astrilde is de wildkleur van de nominaatvorm en ondersoort opgenomen:

b). Tekening:

- Maskerband:** De maskerband loopt, vanaf de bovensnavel, boven de wenkbrauw langs, buigt af over de oorstreek en loopt onder langs de kin. De maskerband is plm. 2 mm breed. Ter hoogte van de oorstreek is deze band iets breder en verloopt regelmatig gebogen zonder onderbrekingen. De afscheiding van de maskerband is scherp en regelmatig.
- Borstband:** Op de borst bevindt zich een band, welke loopt van vleugelbocht naar vleugelbocht. De borstband is plm. 2,5 mm breed en verloopt regelmatig gebogen, zonder onderbrekingen. De afscheiding van de borstband is scherp en regelmatig.
- Stuitband:** Tussen de stuit en de rug bevindt zich een band van plm 8 mm breed. Deze stuitband sluit aan de zijkant aan op de flank, welke voornamelijk onder de vleugels wordt gedragen. De overgang van stuit naar stuitband en van stuitband naar rugdek is scherp en regelmatig.
- Vleugeltekening:** De grote vleugeldekveren en vleugelpennen hebben een erg fijne stiptekening. De primaire vleugelpennen vertonen alleen op de buitenvlag een rij stippen. De binnenste vleugelpennen vertonen twee rijen stippen op de buitenvlag en één rij op de binnenvlag. De grote vleugeldekveren vertonen op de binnen- en buitenvlag tot maximaal twee rijen stippen. Deze stiptekening dient regelmatig van vorm en ononderbroken te zijn.
- Nek- en manteltekening:** Op de nek, het rugdek, kleine- en middelste vleugeldekveren bevindt zich een fijne golftekening. Deze tekening wordt op de middelste vleugeldekveren contrasterender en neemt geleidelijk de vorm van de vleugeltekening aan.

4. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

BICHENOW ASTRILDE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd en voorhoofdband:	Zwart.
Bovenkop en nek:	Bruin, met in de nek een fijne zwarte golftekening.
Teugel, oog-, wangstreek en keel:	Wit.

Rug- en vleugeltekening:

Mantel en rugdek, middelste- en kleine vleugeldekveren:	Bruingrijs, met een fijne golftekening, welke iets donkerder van kleur is.
Vleugelpennen en grote vleugeldekveren:	Bruin, met witte vleugeltekening.

Borst:	Vuil wit.
Flank, buik en anaalstreek:	Licht crèmebruin.
Onderstaartdekveren:	Zwart.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Wit. Richting rug bevindt zich de zwarte stuitband.
Staart:	Zwart.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan
Snavel:	Blauwgrijs.
Poten:	Loodgrijs.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De ideale bichenowastrilde is geen smalle vogel, maar heeft een enigszins geblokt type. Wanneer dit model echter, door tonen van vet, uitgezakt of hoekig gaat lijken, dient dit bestraft te worden bij model. In zijn gedragingen is de bichenowastrilde een erg beweeglijk en van nature enigszins onrustig vogeltje. Desondanks komen beschadigingen aan de bevedering niet zo veelvuldig voor. Het missen van een gedeelte van de witte stuitbevedering is echter wel een veel voorkomend verschijnsel.

De borstkleur is vuilwit en vloeit, naar de hals toe, minimaal grijsachtig uit, doch moet wel egaal van kleur zijn. De masker- en borstband moeten scherp en strak afgetekend zijn, zonder onderbrekingen en/of inkepingen. Verstoringen hiervan zijn een duidelijke tekeningsfout. Een rafelig of gespleten masker of borstband zal soms echter bij het bewegen van de kop de gewenste vorm weer aannemen. Het beoordelen verlangt dan ook de nodige souplesse.

Het kleurbeeld van de wildkleur dient vol en intens te zijn, van een perfecte kleuregaliteit. Een bleke en vlekkerige kleur van buik, mantel of rug- en vleugeldek dient streng bestraft te worden

Geslachtskenmerken zijn er niet, al zijn de poppen in de meeste gevallen iets valer van kleur, maar dit geeft beslist geen zekerheid. De wangkleur dient zo helder mogelijk wit te zijn, ook hier is het geslachtskenmerk aan de orde. De mannen zijn vaak helderder wit van kleur dan de poppen

De stiptekening dient ook op de buitenste vleugelpennen aanwezig te zijn. Het missen van deze tekening of vervorming van de stippen is fout.

Jonge, nog niet volledig gekleurde vogels, herkent men aan de niet volledig witte stippen in de tekening van de vleugelpennen en grote vleugeldekveren. De kleur van het masker, de borstband en de vleugelpennen is aanmerkelijk minder diep. Deze kenmerken dienen, al naar gelang de ernst van de afwijking, bestraft te worden

Overmelanisatie in de borst is een regelmatig voorkomende fout, welke streng bestraft dient te worden. Deze overmelanisatie is met name te herkennen in de borst en buik. Hier komen enkele veertjes voor, soms zelfs tot een bijna volledig zwarte borst.

DE ZWARTSTUIT BICHENOW ASTRILDE.

Wetenschappelijke naam:	Stizoptera b. annulosa.
Duits:	Schwarzburzel Ringel astrild.
Engels:	Black rumped Owl finch.
Frans:	Diamant de bichenow.

5. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

ZWARTSTUIT BICHENOW ASTRILDE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Voorhoofd en voorhoofdsband:	Zwart.
Bovenkop en nek:	Bruin, met in de nek een fijne zwarte golftekening.
Teugel, oog- , wangstreek en keel:	Wit.

Rug- en vleugeltekening:

De mantel en rugdek, middelste- en kleine vleugeldekveren: Bruin grijs, met een fijne golftekening, welke iets donkerder van kleur is.

Vleugelpennen en grote vleugeldekveren: Bruin, met witte vleugeltekening.

Borst:	Vuil wit.
Flank:	Zwart.
Buik en anaalstreek:	Licht crèmebruin.
Onderstaartdekveren:	Zwart.
Stuit en bovenstaartdekveren:	Zwart.
Staart:	Zwart.
Ogen:	Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.
Snavel:	Blauwgrijs.
Poten:	Loodgrijs.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De zwartstuit bichenow astrilde komt, qua kleur en tekening, volledig overeen met de nominaat vorm. De tekening geeft de indruk iets prominenter te zijn dan de bij nominaat vorm.

De zwartstuit bichenowastrilde is in het algemeen nog iets bewegelijker dan de nominaat vorm.

Soms treft men op de keurtafel vogels aan, welke hybrides zijn tussen de nominaat vorm en de ondersoort. Deze hybrides zijn goed te herkennen aan de stuitveren. Dit zijn witte veren met een donkere zoom. Deze hybride vorm wordt niet gevraagd en dient als dusdanig beoordeeld te worden. Verder wordt verwezen naar de keurtechnische aanwijzingen bij de nominaatvorm.

BIJ HET HOOFDSTUK NEOCHMIA.

Het genus *Neochmia* bestaat uit twee soorten, met respectievelijk één en drie ondersoorten. De binsenastrilde werd in het verleden gezien als de enige vertegenwoordiger van het genus *Bathilda*. Tegenwoordig wordt de binsenastrilde, samen met de zonastrilde, ondergebracht binnen het genus *Neochmia*.

- 1: De binsenastrilde.   *Neochmia r.ruficauda*.**
2: De binsenastrilde.   *Neochmia r.clarescens*.

De verspreiding van de *Neochmia r.ruficauda* is centraal Queensland, tot het noorden van Rockhampton en zuidelijk tot New South Wales. De ondersoort, *Neochmia r.clarescens*, komt voor in het noorden van Western Australië van Sharkbay oostelijk tot aan Kimberley.

Het binsenastrilde bestand is, sinds het uitvoerverbod in Australië, in Nederland opgebouwd uit in gevangenschap gehouden exemplaren. In de begin jaren zestig en zeventig is geen rekening gehouden met de ondersoort, waartoe de kweekvogels behoorden. Het gevolg is dat in Europa nauwelijks meer sprake is van een zuivere nominaatvorm, *Neochmia r.ruficauda*, dan wel ondersoort, *Neochmia r.clarescens*. Wel is tijdens de kweekselectie gedurende deze tijd steeds getracht vogels te kweken met een zo helder mogelijke kleur en een zo groot mogelijk masker. Het gevolg van deze kweek- en selectie wijze is, dat de binsenastrilde, welke wij in Nederland kennen, een andere vogel is, dan die welke in de vrije natuur voor komt.

De in de standaard beschreven binsenastrilde is dan ook vastgelegd onder de naam *Neochmia r. domestica*.

Tevens is door deze kweekselectie, al dan niet gewild, een echte cultuurvogel ontstaan, met zowel in kleur en tekening als fysiek, onderlinge verschillen. Een tweede gevolg van deze domesticatie is het ontstaan van een aantal kleurmutaties. De beschreven standaard van de binsenastrilde zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

- 1: Vederstructuur.
- 2: Mutaties.
- 3: Kleurvererving.
- 4: Fysieke standaard.
- 5: Beschrijving van de kleurslagen.

- 3: De zwartbuik zonastrilde.   *Neochmia p.phaeton*.**
4: De zwartbuik zonastrilde.   *Neochmia p.iredalei*.
5: De witbuik zonastrilde.   *Neochmia p.albiventer*.
6: De witbuik zonastrilde.   *Neochmia p.evangelinae*.

Binnen de soort zonastrilde worden twee groepen onderscheiden, de zwartbuik- en de witbuik ondersoorten. Naast dit verschil in buikkleur, zijn de zwartbuik ondersoorten ongeveer 1 cm groter dan de witbuik ondersoorten. Van de zwartbuik zonastrilde is een mutatie ontstaan, welke in zeer beperkte mate in Nederland gekweekt wordt. Deze mutatie is in de standaard opgenomen. Hier volgt de geschreven standaard in beperkte zin de paragraafindeling van de binsenastrilde.

DE BINSENASTRILDE.

Wetenschappelijke naam:	Neochima ruficauda domestica.
Duits:	Binsenastrild.
Engels:	Starfinch.
Frans:	Diamant ruficauda

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE BINSENASTRILDE.

De vederstructuur van de binsenastrilde is te verdelen in een drietal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd:

a). Masker en bovenstaartdekveren.

De bevedering van de kop, het masker en de bovenstaartdekveren bevat rood carotenoïde.

b). Rug- en vleugeldek, borst, flanken en staartpennen.

De bevedering bevat zwart eumelanine en een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine, waarop de blauwstructuur werkt en geel lutein.

c). Buik en onderstaartdek.

De bevedering bevat geel lutein.

Naast het bezit van melanine en carotenoïde kleurstoffen in de bevedering, bevat de binsenastrilde carotenoïde in de hoorndelen.

2: MUTATIES BIJ DE BINSENASTRILDE.

a). De bruin mutatie

De bruin mutatie wordt in kwekers kringen isabel genoemd. De oorsprong van de bruin mutatie bij de binsenastrilde is niet achterhaald. Duidelijk is geworden, dat midden jaren tachtig, in Denemarken reeds met de, toen nog pastel genoemde, bruine binsenastrilde werd gekweekt. De bruin mutatie is binnen de orde van de prachtvinken een veelvuldig voorkomende mutatie. De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur. De oxydatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de binsenastrilde is de bruin mutatie in de kleur van het groen te herkennen. Deze wordt wat lichter, meer beigegroen van kleur. Het carotenoïdebezit is ongewijzigd.

b). De pastel mutatie.

Begin jaren negentig werd in midden Italië in een stam binsenastrilden een andere mutatie aangetroffen. Een eerste verkenning doet een pastel mutatie herkennen. De melanine in de kop, het rug- en vleugeldek, borst, flanken en staartpennen is gereduceerd, wat overblijft zijn grijsgroene tinten. De eumelanine in deze veervelden en staartpennen is sterk kwantitatief gereduceerd. Het carotenoïdebezit blijft ongewijzigd.

c). De oranjeshavel mutatie.

De jaren zeventig lijken aangemerkt te kunnen worden als de brondatum van de oranjeshavel mutatie. De oranjeshavel mutatie bevindt zich in Nederland in een goed ontwikkeld stadium. Deze mutatie heeft als gevolg, dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als oranje waarneembaar is. De mutatie is herkenbaar aan de kleur van de snavel, het masker en de bovenstaartdekveren.

d) De bont mutatie.

De bont mutatie bij de binsenastrilde is voor de kweek van tentoonstellingsexemplaren minder gewenst. De mutatie bestaat reeds lang. De oorsprong is door ons niet achterhaald. De mutatie heeft een partiële melanine blokkade tot gevolg.

3: KLEURVERERVING VAN DE BINSENASTRILDE.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de

standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties:

Pastel: p = Kwantitatieve reductie eumelanine en phaeomelanine.
Oranjesnavel: c = Kwantitatieve reductie carotenoïde in de veren en hoorn delen.
Bont: bo = Partiële melanine blokkade.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties:

Bruin: x^b = Kwalitatieve eumelanine reductie.

De volledige formule voor de wildkleur binsenastrilde, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit:

Voor de man: x^{b+}//x^{b+},p⁺//p⁺,c⁺//c⁺,bo⁺//bo⁺. Voor de pop: x^{b+}//y,p⁺//p⁺,c⁺//c⁺,bo⁺//bo⁺.

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE BINSENASTRILDE.

- Formaat:** Een binsenastrilde moet minimaal 11 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.
- Model:** De binsenastrilde is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar en moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein en moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.
- Staart:** De staart is iets trapsgewijs verlengd.
- Houding:** Een binsenastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achter zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de binsenastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een binsenastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

5: KLEUR EN TEKENING VAN DE BINSENASTRILDE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de binsenastrilde zijn de volgende kleurslagen opgenomen:

Wildkleur.

Bruin.

Pastel.

Oranjesnavel wildkleur.

Daarnaast worden in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de binsenastrilde opgenomen de mutatie combinatie's :

Pastel bruin.

Oranjesnavel bruin.

Oranjesnavel pastel.

Nog niet opgenomen in de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de binsenastrilde zijn de mutatiecombinatie's:

Oranjesnavel pastel bruin .

De kweek hiervan is zeer beperkt en erg experimenteel en heeft nauwelijks toegevoegde waarde.

b). Tekening:

Masker:

Het masker dient zo uitgebreid mogelijk te zijn en wordt, voor de man in ieder geval, minimaal afgesloten door een regelmatig gevormde kleurscheiding, welke over het achterhoofd loopt, achter langs de oorstreek, richting keel, onder de ondersnavel langs. Bij de poppen beperkt dit masker zich minimaal tot een regelmatig gevormde kleurscheiding, welke over de bovenschedel loopt, achter langs het oog, richting ondersnavel.

Stiptekening:

De stiptekening begint op de keel en wangen en verloopt verder over het gepigmenteerde deel van de borst en flanken, om te eindigen op de bovenstaartdekveren. De stippen zijn regelmatig verdeeld en regelmatig van vorm. De stippen bevinden zich in iedere top van de veer en worden omsloten door een zoom, welke bestaat uit de basiskleur van de veer. De stippen zijn op de keel en wangen beperkt van omvang en worden richting achterlichaam steeds groter.

Borst en

flanken:

De kleurafscheiding tussen de borst en flanken en de buik wordt gevormd door een regelmatig gebogen en scherp afgetekende lijn, welke loopt over de borst en langs de flanken tot aan de staartinplant.

Vleugeldek- tekening:

Op het vleugeldek kan een tekening aanwezig zijn, welke gevormd wordt door een lichter gekleurde zoom aan elke veer. Het bezit van deze tekening heeft een duidelijke voorkeur.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

BINSENASTRILDE WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Helder rood, voorzien van helder witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Olijfgroen.
Keel en borst:	Olijfgroen, iets lichter dan de nek, voorzien van helder witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Olijfgroen.
Vleugeldekveren:	Mat olijfgroen, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donker grauwbruin, voorzien van een olijfgroene buitenvlag.

Flanken:	Olijfgroen, voorzien van helder witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Olijfgroen.
Bovenstaartdekveren:	Donker rozerood, voorzien van roze witte stiptekening.
Staart:	Grauwbruin, met een donker roze rode buitenvlag.
Ogen:	Pupil donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje rood.
Snavel:	Helder rood, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een rode waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de binsenastrilde zijn de *N.r.ruficauda* en de *N.r.clarenses* vaak onderling gekruist. Daardoor is niet meer met zekerheid vast te stellen, hoe uitgebreid het masker dient te zijn. De binsenastrilde met het grootste en diepst gekleurde masker geniet de voorkeur.

Wel kan gesteld worden, dat de binsenastrilde pop in het algemeen een wat minder uitgebreid rood masker bezit en ook in het algemeen wat fletser van kleur is.

Bij de binsenastrilde dient men er op toe te zien, dat het model niet erg smal wordt. Ondanks zijn geringe lengte en breedte, is de binsenastrilde geen iele vogel. Bij een goede conditie, die tevens een aaneengesloten bevedering inhoudt, is de algehele lichaamskleur egaal en helder. Het rode masker dient scherp afgetekend te zijn, zonder uitlopers. De stiptekening dient zo regelmatig mogelijk te zijn. Wazige en onregelmatige stippen zijn duidelijk fout, en dienen, al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden in de rubriek tekening. De aanwezigheid van tekening op de vleugeldekveren is selectief en heeft de voorkeur. Voorlopig hoeft het ontbreken van deze tekening nog niet als fout gezien te worden. De stiptekening op de bovenstaartdekveren dient duidelijk aanwezig te zijn. Het dichtvloeien van deze stippen is fout. Veelvuldig komt het voor, dat de binsenastrilde stuit en bovenstaartdekveren beschadigd heeft of mist. Hier dient streng op gelet te worden. De kleurscheiding tussen borst, flanken en de buik dient scherp te zijn. Een rafelige of geleidelijk in kleur verlopen van de kleurscheiding is fout en dient in de rubriek tekening bestraft te worden. De olijfgroene kleur van het rug-, vleugeldek, borst en flanken en het geel van de buik dient zo helder en intens mogelijk te zijn van een perfecte egaliteit. Een bleek of vlekkelig kleurbeeld dient in de rubriek kleur bestraft te worden. De binsenastrilde, welke in de gelegenheid is caroteen houdende voedingsstoffen op te nemen, zal soms een rode waas in het rug- en vleugeldek tonen. Deze rode waas is fout en dient bestraft te worden in de rubriek kleur.

Jonge binsenastrilden, welke niet op kleur zijn, zijn te herkennen aan een grauwe grijsbruine kleur i.p.v. olijfgroen, waarbij de tekening dof en vlak van kleur is.

BINSENASTRILDE BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Helder rood, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Beigegroen.
Keel en borst:	Beigegroen, iets lichter dan de nek, voorzien van een heldere witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Beigegroen.
Vleugeldekveren:	Mat beigegroen, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donkerbruin, voorzien van een beigegroene buitenvlag.

Flanken:	Beigegroen, voorzien van helder witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Beigegroen.
Bovenstaartdekveren:	Donker rozerood, voorzien van roze witte stiptekening.
Staat:	Bruin, met een rozerode buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje-rood.
Snavel:	Helder rood, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een rode waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de bruine kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de bruine binsenastrilde nogal eens iel of smal te zijn. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en voornamelijk, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Voor keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. Het verschil in kleur tussen het rode masker, bovenstaartdekveren en staart en de kleur van het rug- en vleugeldek, zal voor meer contrast zorgen, waardoor het rood helderder lijkt dan bij de wildkleur. Bij de bruine binsenastrilde is het van belang, dat het contrast tussen het beigegroene rug-, vleugeldek, nek, borst en flanken en de gele buik voldoende groot is. De kleurdiepte en egaliteit dient dan ook optimaal te zijn. Een bleke of vlekkerige beigegroene kleur dient dan ook bestraft te worden in de rubriek kleur.

BINSENASTRILDE PASTEL, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Helder rood, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Keel en borst:	Licht olijfgroen, met een grijze waas, iets lichter dan de nek, voorzien van helder witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Vleugeldekveren:	Olijfgroen, met een grijze waas, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin, voorzien van een olijfgroene buitenvlag, met grijze waas.

Flanken:	Licht olijfgroen, met een grijze waas, voorzien van een heldere witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Bovenstaartdekveren:	Donker rozerood, voorzien van roze witte stiptekening.
Staart:	Grijsbruin, met een rozerode buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje-rood.
Snavel:	Helder rood, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een rode waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de pastel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de pastel binsenastrilde nogal eens iel of smal te zijn. Het is goed tijdens de keuring hier extra aandacht aan te besteden en vooralsnog, zonder de vogel streng te straffen, de liefhebber op deze tekortkoming te wijzen. Voor keurtechnische aanwijzingen, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. Het verschil in kleur tussen het rode masker, bovenstaartdekveren en staart en de kleur van het rug- en vleugeldek, zal voor meer contrast zorgen, waardoor het rood helderder lijkt dan bij de wildkleur. Bij de binsenastrilde pastel is het van belang dat het contrast tussen het licht olijfgroene grijs bewaasde rug-, vleugeldek, nek, borst en flanken en de gele buik, voldoende groot is. De kleurdiepte en egaliteit dient dan ook optimaal te zijn. Een bleke of vlekkerige kleur dient dan ook bestraft te worden in de rubriek kleur.

BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Lichtoranje, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Olijfgroen.
Keel en borst:	Olijfgroen, iets lichter dan de nek, voorzien van een heldere witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Olijfgroen.
Vleugeldekveren:	Mat olijfgroen, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donker grauwbruin, voorzien van een olijfgroene buitenvlag.

Flanken:	Olijfgroen, voorzien van een heldere witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Olijfgroen.
Bovenstaartdekveren:	Lichtoranje, voorzien van witte stiptekening.
Staart:	Grauwbruin, met een oranje buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is licht oranje.
Snavel:	Lichtoranje, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een oranje waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De fysieke eisen, welke aan de oranje snavel kleurslag gesteld worden, zijn overeenkomstig de wildkleur. Voor de keurtechnische eisen wordt dan ook verwezen naar de wildkleur. In de praktijk blijkt de oranje snavel binsenastrilde fysiek niet onder hoeft te doen voor de wildkleur. Voor de keurtechnische aanwijzing, betreffende de tekening, wordt eveneens verwezen naar de wildkleur. Hoewel de kleur van het masker en de snavel beide als lichtoranje gevraagd worden, blijkt in de praktijk, dat de snavel vaak iets lichter van kleur is dan het masker. Vooralsnog dient hier tijdens de keuring enige clementie getoond te worden. Soms lijkt de lichaamskleur van de oranje snavel binsenastrilde iets kouder dan de wildkleur. Toch dient naar de lichaamskleur van de wildkleur gestreefd te worden.

BINSENASTRILDE PASTEL BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Helder rood, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Beigegeel.
Keel en borst:	Beigegeel, iets lichter dan de nek, voorzien van een heldere witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Beigegeel.
Vleugeldekveren:	Beigegeel, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Beigebruin, voorzien van een beigegele buitenvlag.

Flanken:	Beigegeel, voorzien van een heldere witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel
Stuit:	Beigegeel.
Bovenstaartdekveren:	Rozerood, voorzien van een roze witte stiptekening.
Staart:	Rood, met een rozerode buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje-rood.
Snavel:	Helder rood, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een rode waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van deze mutatie combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De pastel bruine binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op door het grote contrast van het rode masker en staart en de beigegele- en gele lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn.

BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL BRUIN, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Lichtoranje, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Beigegroen.
Keel en borst:	Beigegroen, iets lichter dan de nek, voorzien van een heldere witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Beigegroen.
Vleugeldekveren:	Mat beigegroen, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donkerbruin, voorzien van een beigegroene buitenvlag.

Flanken:	Beigegroen, voorzien van een heldere witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Beigegroen.
Bovenstaartdekveren:	Lichtoranje, voorzien van een witte stiptekening.
Staart:	Lichtbruin, met een oranje buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje.
Snavel:	Lichtoranje, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een oranje waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van deze mutatie-combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De oranjeshavel bruine binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op, door het relatief grote contrast van het lichtoranje masker, de staart en de beigegroene en gele lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn.

BINSENASTRILDE ORANJESNAVEL PASTEL, (Man en pop).

Kop, keel en borst:

Masker:	Lichtoranje, voorzien van een heldere witte stiptekening.
Achterhoofd en nek:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Keel en borst:	Licht olijfgroen, met een grijze waas, iets lichter dan de nek, voorzien van een heldere witte stiptekening.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Vleugeldekveren:	Olijfgroen, met een grijze waas, voorzien van de lichtere vleugeldekkening.
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin, voorzien van een olijfgroene buitenvlag, met grijze waas.

Flanken:	Licht olijfgroen, met een grijze waas, voorzien van een heldere witte stiptekening, één geheel vormend met de borst.
Buik en onderstaartdekveren:	De buik is helder geel, richting aars iets lichter. De onderstaartdekveren zijn licht geel.
Stuit:	Licht olijfgroen, met een grijze waas.
Bovenstaartdekveren:	Lichtoranje, voorzien van een witte stiptekening.
Staart:	Grijsbruin, met een oranje buitenvlag.
Ogen:	Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is oranje.
Snavel:	Lichtoranje, gelijk aan het masker.
Poten:	Vleeskleurig, met een oranje waas.
Nagels:	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van deze mutatie combinatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuiver egaal gekleurde veervelden. De oranjesnavel pastel binsenastrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op, door het relatief grote contrast van het licht oranje masker en staart en de licht olijfgroene grijs bewaasde en gele lichaamskleur. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn.

DE ZONASTRILDE.

ZWARTBUIK ZONASTRILDE.

Wetenschappelijke naam: Neochmia p. phaeton.
Duits: Schwarzbauch Sonnenastrild.
Engels: Crimson finch black bellied.
Frans: Diamant Pheaton (a ventre noir).

WITBUIK ZONASTRILDE.

Wetenschappelijke naam: Neochmia p. albiventer.
Duits: Wheissbauch Sonnenastrild.
Engels: Crimson finch white bellied.
Frans: Diamant Pheaton.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE ZONASTRILDE.

De bevedering van de zonastrilde bevat zwart- en bruin eumelanine, bruin phaeomelanine en rood carotenoïde.

Naast het bezit van melanine en carotenoïde kleurstoffen in de bevedering, bevat de zonastrilde carotenoïde in de hoorndelen.

2: MUTATIES BIJ DE ZONASTRILDE.

a). De oranjeshavel mutatie.

De jaren tachtig lijken in aanmerking te komen als de bron datum van de oranjeshavel mutatie bij de zwartbuik zonastrilde. De oranjeshavel mutatie bevindt zich in Nederland in een zeer experimenteel stadium. Deze mutatie heeft als gevolg dat het carotenoïde niet volledig tot rood kleurt, maar als een oranje kleur waarneembaar is. De mutatie is herkenbaar aan de kleur van de snavel, het masker en de bovenstaartdekveren en geeft het bruin een oranje waas.

b). De bruinmutatie.

Begin 1998 is in Duitsland een tweetal bruine poppen geboren uit de wildkleur zonastrilde. Het ontstaan van deze mutatie is echter nog te prematuur om hier nu reeds diepgaand op in te gaan.

3: KLEURVERERVING VAN DE ZONASTRILDE.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutatie:

Oranjeshavel: c = Kwantitatieve reductie van het carotenoïde in de veren en de hoorndelen.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutatie (vermoedelijk):

Bruin: x^b = Kwalitatieve eumelanine reductie.

De volledige formule voor de wildkleur zwartbuik zonastrilde, met daarin alle nu bekende factoren, ziet er als volgt uit: Voor de man: $x^{b+}/x^{b+}, c^+/c^+$. Voor de pop: $x^{b+}/y, c^+/c^+$.

4: FYSIEKE STANDAARD VAN DE ZONASTRILDE.

Formaat: Een zwartbuik zonastrilde moet minimaal 13 cm lang zijn. Een witbuik zonastrilde moet

- Model:** minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel. De zonastrilde is een relatief slanke vogel, maar mag beslist niet smal of iel zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de onderkant van de snavelinplant, tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De staartpennen zijn trapsgewijs verlengd tot en met de twee middelste pennen, die iets langer zijn. De borst is vrij zwaar en moet van voren gezien goed rond zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, zwaar of uitgezakt te zijn. De kop is tamelijk klein en moet een ronde, gebogen lijn vormen. De schedel mag niet afgeplat zijn. De kop - neklijn is een iets gebogen lijn.
- Staart:** De staart is trapsgewijs verlengd.
- Houding:** Een zonastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek a.h.w. op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel. De poten zijn t.o.v het formaat vrij grof, dit is soort eigen.
- Snavel:** De snavel is kegelvormig en slank, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de zonastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een zonastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

5: KLEUR EN TEKENING VAN DE ZONASTRILDE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de zonastrilde zijn de volgende kleurslagen opgenomen:

- Zwartbuik zonastrilde, wildkleur.
- Zwartbuik zonastrilde, oranje-snavel.
- Witbuik zonastrilde, wildkleur.

b). Tekening:

De afscheiding

van het masker: De afscheiding van het masker verloopt in een scherp afgetekende, regelmatig gebogen lijn, vanaf het midden van de bovensnavel, boven de wenkbrauwen langs, richting achterzijde van de wangen, om vervolgens om de wangen heen, af te buigen richting onderzijde van de keel. Ter hoogte van een denkbeeldige verticale lijn met het oog, buigt de kleurscheidende lijn zich richting vleugelbocht. Het masker van de man vormt één geheel met de borst. Bij de pop sluit de kleurscheiding van het masker op de keel.

De buiktekening: Op de buik bevindt zich een zwart- of wit veerveld, welke één geheel vormt met het onderstaartdek. De afscheiding van deze buiktekening loopt in een vloeiende lijn, vanaf de staartinplant, langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding is regelmatig en scherp

De stiptekening: Aan de bovenzijde van de flanken bevindt zich een aantal kleine witte maanvormige stippen, welke zich kunnen uitbreiden richting buik.

6. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

ZWARTBUIK ZONASTRILDE, WILDKLEUR, (Man).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Donker grauwbruin, met rode waas, richting nek overgaand in grijs, met een rode waas.
Masker: Rood.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekveren: Bruinachtig, rood gemêleerd. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekveren: Rood, voorzien van de zwarte buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekveren zwart.

Stuit en bovenstaartdekveren: Bruin. Bovenstaartdekveren rood.

Staat: Donkerbruin, met een rode buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand.

Snavel: Koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje-grijze waas.

ZWARTBUIK ZONASTRILDE, WILDKLEUR, (Pop).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Grauwbruin, met een rode waas, doorlopend tot in de nek.

Masker: Rood, iets matter dan de man.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekveren: Bruinachtig grijs, rood gemêleerd, iets sterker dan de man. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekveren: Grauwbruin. Vanaf het rode masker voorzien van de geelbruine buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekveren geelbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren: Bruinachtig grijs, rood gemêleerd. Bovenstaartdekveren rood.

Staat: Donkerbruin, met een rode buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand.

Snavel: Koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje-grijze waas.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Ondanks dat de zwartbuik zonstrilde maar weinig op de tentoonstelling te bewonderen is, kan toch worden gesteld, dat deze vogel over het algemeen weinig foutbronnen kent. Op een optimale conditie van het verenpak dient streng gelet te worden. Over het algemeen kan worden gesteld dat de stiptekening, een vorm van halve maantjes, in de meeste gevallen bijna geheel wordt bedekt door de vleugels. Men dient vooral te letten op de kleurregelmaat en kleurdiepte bij de zonstrilde, waarbij van een egaal gekleurd rug- en vleugeldek nauwelijks gesproken kan worden. Het formaat van de poten is t.o.v. het formaat van de vogel vrij fors. Dit is soort eigen en dient dan ook niet bestraft te worden.

De ondersoort N.p.iredalei is minder intensief rood gekleurd. De vleugels en de rug zijn lichter gekleurd dan de nominaatvorm N.p.heaton

ZWARTBUIK ZONASTRILDE, ORANJESNAVEL, (Man).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Donker grauwbruin, met een oranje waas, richting nek overgaand in grijs, met een oranje waas.

Masker: Oranje.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekken: Bruinachtig, oranje gemêleerd. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekken: Oranje, voorzien van de zwarte buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekken zwart.

Stuit en bovenstaartdekken: Bruin. Bovenstaartdekken oranje.

Staat: Donkerbruin, met een oranje buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand.

Snavel: Oranje. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje grijze waas.

ZWARTBUIK ZONASTRILDE, ORANJESNAVEL, (Pop).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Grauwbruin, met een oranje waas, doorlopend tot in de nek.

Masker: Oranje, iets matter dan de man.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekken: Bruinachtig grijs, oranje gemêleerd, iets sterker dan de man. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekken: Grauwbruin. Vanaf het oranje masker voorzien van de geelbruine buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekken geelbruin.

Stuit en bovenstaartdekken: Bruinachtig grijs, oranje gemêleerd. Bovenstaartdekken oranje.

Staat: Donkerbruin, met een oranje buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle licht bruine lidrand.

Snavel: Oranje. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje grijze waas.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van deze mutatie bevindt zich in een zeer experimenteel stadium. Indien deze kleurslag ter keuring wordt voorgedragen, dient aandacht besteed te worden aan zuivere kleurregelmaat in de veervelden. De oranjessnavel zwartbuik zonstrilde dient echter voorlopig met de nodige clementie beoordeeld te worden. Deze kleurslag valt op, door het grote contrast van het boven- en onderlichaam. De beoordeling van de fysieke eigenschappen dient overeenkomstig de wildkleur te zijn.

WITBUIK ZONASTRILDE, WILDKLEUR, (Man).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Bruin, met een rode waas. Richting nek wordt het bruin minimaal lichter van kleur.

Masker: Rood.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekeren: Bruinachtig, rood gemêleerd. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom. De bruine kleur is lichter dan van de zwartbuik zonastrilde.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekeren: Rood, voorzien van de crème-witte buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekeren crème-wit.

Stuit en bovenstaartdekeren. Bruin. Bovenstaartdekeren rood.

Staat: Donkerbruin, met een rode buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle lichtbruine lidrand.

Snavel: Koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje-grijze waas.

WITBUIK ZONASTRILDE, WILDKLEUR, (Pop).

Kop, keel en nek:

Bovenschedel en nek: Bruin, met een rood waas, doorlopend tot in de nek. De bruine kleur is lichter dan van de zwartbuik zonastrilde.

Masker: Rood, iets matter dan de man.

Rug en vleugeltekening:

Rugdek, vleugeldekeren: Bruinachtig grijs, rood gemêleerd, iets sterker dan de man. De vleugelpennen zijn voorzien van een bruine zoom. De bruine kleur is lichter dan van de zwartbuik zonastrilde.

Borst, buik, flanken en onderstaartdekeren: Grauwbruin. Vanaf het rode masker voorzien van de crème witte buiktekening en witte stiptekening. Onderstaartdekeren crème wit.

Stuit en bovenstaartdekeren. Bruinachtig grijs, rood gemêleerd. Bovenstaartdekeren rood.

Staat: Donkerbruin, met een rode buitenvlag.

Ogen: Pupil donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris oranjebruin. De ogen hebben een zeer smalle lichtbruine lidrand.

Snavel: Koraalrood. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een witachtige rand.

Poten: Vleeskleurig.

Nagels: Vleeskleurig, met een oranje-grijze waas.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Ondanks dat de witbuik zonastrilde maar weinig op de tentoonstelling te bewonderen is, kan toch worden gesteld, dat deze vogel over het algemeen weinig foutbronnen kent. Op een optimale conditie van het verenpak dient streng gelet te worden. Over het algemeen kan worden gesteld, dat de stiptekening, een vorm van halve maantjes, in de meeste gevallen bijna geheel wordt bedekt door de vleugels. Men dient vooral te letten op de kleurregelmaat en kleurdiepte bij de zonastrilde, waarbij van een egaal gekleurd rug- en vleugeldekk nauwelijks gesproken kan worden. Het formaat van de poten is t.o.v. van het formaat van de vogel, vrij fors. Dit is soort eigen en dient dan ook niet bestraft te worden. De witbuik zonastrilde is ongeveer 1 cm kleiner dan de zwartbuik zonastrilde. Hiermee dient tijdens de keuring rekening gehouden te worden. De ondersoort *N.p.evangelinae* heeft een meer geelwitte buik, een vaalgrijze schedel en een groengrijze rugzijde dan de *N.p.albiventer*.

BIJ HET HOOFDSTUK AEGINTHA.

De dornastrilde,   **Aegintha t. temporalis**
                                  Aegintha t. loftyi.
                                  Aegintha t. minor.

Het genus Aegintha beslaat één soort, met twee ondersoorten, welke hun thuis hebben in oost Australië. Alleen de ondersoort Aegintha t.loftyi komt voor in een zeer beperkt gebied rond Mount Lofty.

De ondersoort Aegintha t. minor is iets kleiner van formaat dan de nominaatvorm. Het grijs van de kop loopt tot aan de schouders en niet, zoals bij de nominaatvorm, tot aan de mantel. De kleur van het rugdek is helderder, meer geelachtig olijfgroen. Keel- en buikveren zijn witachtig getint. De onderstaartdekveren zijn aanmerkelijk donkerder. Van de man grijs-zwart. Van de pop donkergrijs.

De ondersoort Aegintha t. loftyi is op de kop en op de zijden van de kop niet echt grijs. Dit grijs is meer bruinachtig getint. Voor het overige is deze ondersoort gelijk aan de nominaatvorm.

DE DORNASTRILDE.

Wetenschappelijke naam: Aegintha t. temporalis.
Duits: Dornastrild.
Engels: Sydney waxbill / Red-browed firetail.
Frans: Astrild a cinq couleurs.

1: VEDERSTRUCTUUR VAN DE DORNASTRILDE.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

De vederstructuur van de dornastrilde is te verdelen in een vijftal veergroepen. In deze veergroepen is het pigmentbezit als volgt vastgelegd.

a). **Kop.**

De bevedering bevat eumelanine en een zeer beperkte hoeveelheid phaeomelanine op de wangen en keel.

b). **Teugel en bovenstaartdekveren.**

De bevedering bevat rood carotenoïde.

c). **Borst, buik, flanken en onderstaartdekveren.**

De bevedering bevat eumelanine. De buik en onderstaartdekveren bevatten minder eumelanine, maar wel een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

d). **Rug- en vleugeldek.**

De donker olijfgroene kleur van het rug- en vleugeldek is opgebouwd uit eumelanine met daarbij een hoeveelheid blauwstructuur. Tevens bevat deze bevedering een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. In de cortex van deze bevedering wordt een hoeveelheid geel lutein aangetroffen.

e). **Staart.**

De staartpennen bevatten eumelanine en een beperkte hoeveelheid phaeomelanine.

Naast het bezit van pigment in de bevedering, bezit de dornastrilde in de snavel eumelanine en rood carotenoïde.

2: FYSIEKE STANDAARD VAN DE DORNASTRILDE.

- Formaat:** De dornastrilde moet een forse indruk geven en minimaal 12 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel.
- Model:** De dornastrilde is een relatief kleine vogel, maar moet desondanks een robuuste gestalte bezitten. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug, moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. De borst is tamelijk zwaar en goed rond. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De staart is afgeplat. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten.
- Staart:** De staart is iets trapsgewijs verlengd.
- Houding:** De dornastrilde moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 45° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit.
- Conditie:** Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.
- Poten:** De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen klemmen stevig om de stok. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.
- Snavel:** De snavel van een dornastrilde moet kegelvormig en vrij kort zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend verlopen.
- Bevedering:** De bevedering van de dornastrilde dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een dornastrilde met slijtage aan de veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

3. KLEUR EN TEKENING VAN DE DORNASTRILDE.

a). Algemeen:

In de kleur- en tekeningbeschrijving van de standaard van de dornastrilde is de wildkleur van de nominaatvorm opgenomen:

b). Tekening:

Teugel en wenk-

brauwstreep: De teugel en wenkbrauwstreep omslaat de teugel, welke aan de bovenzijde overgaat in de wenkbrauwstreep. De wenkbrauwstreep loopt boven het oog langs en eindigt op het achterhoofd. Bij de pop is deze tekening minder prominent dan bij de man.

Nekvlek: In de nek is een duidelijke kraag aanwezig, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. Bij de pop is deze tekening minder prominent dan bij de man.

4. KLEUR- EN TEKENINGSTANDAARD.

DORNASTRILDE, WILDKLEUR, (Man en pop).

Kop, keel en nek:

Schedel wangen en nek: Schedel, en nek antracietgrijs. De wangen en keel zijn lichtgrijs bij de man en licht bruingrijs bij de pop. De teugel is helder rood. (Bij de pop minder duidelijk dan man). Nekvlek bronsgroen. (Bij de pop is minder duidelijk dan bij de man).

Rug- en vleugels:

Rug- ,vleugeldek en vleugelpennen, donker olijfgroen.

Borst, buik en

onderstaartdekveren:

Borst en flanken grijs. Buik en onderstaartdekveren lichtbruin. De flanken van de pop zijn meer bruingrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Rood.

Staart:

Zwartbruin.

Ogen:

De pupil is donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De iris is rood.

Snavel:

Bovensnavel rood, met een zwarte streep, welke loopt van snavel-inplant tot snavelpunt. Ondersnavel aan de onderzijde zwart, met rode zijkant.

Poten:

Vleeskleurig.

Nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De dornastrilde wordt niet veelvuldig ter keuring aangeboden. Doordat niet altijd voldoende selectie wordt doorgevoerd op de fysieke kenmerken, komt het regelmatig voor, dat er vele exemplaren op de keurtafel verschijnen. Op de fysieke kenmerken dient dan ook streng gelet te worden. Indien in een optimale conditie, draagt de dornastrilde een perfect aangesloten verenpak. Deze optimale conditie gaat gepaard met een helder en egaal kleurbeeld. Regelmatig mist de dornastrilde stuitbevedering. Deze fout dient in de rubriek bevedering bestraft te worden. De oogteugel en wenkbrauwstreep kunnen een duidelijke, scherp afgelijnde tekening zijn. Wat tekening betreft, is dit één van de weinige foutbronnen. Hier dient dan ook met nadruk op gelet te worden.